71STE JAARGANG No. 9167 | VRIJDAG 5 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Zege der Democraten versterking van Eisenhowers buitenl. politiek

Congres zal liberale handelsprogram goedkeuren

New York. — Door de nederlaag bij de verkiezingen is de regering Eisenhower op het terrein van de buitenlandse politiek misschien versterkt — aldus schrijft Reuters correspondent te Washington Rankine.

Wegens het anciënniteitsstelsel moest Eisenhower herhaaldelijk werken met republikeinse leiders, die het niet met zijn buitenlands beleid eens zijn. De nieuwe meerderheidsleider in de Senaat, de Democraat Johnson, verklaarde, dat hij het beginselprogramma van Eisenhower voor het buitenlands beleid zal steunen. Hij verzette zich ook steeds tegen de pogingen om de hulp aan het buitenland te besnoeien.

Verder zal de Democratische meerderheid in het Huis van Afgevaardigden de president helpen bij het verkrijgen van de goedkeuring op de begroting voor buitenlandse zaken, aldus enkele opmerkingen van Reuters correspondent Rankine.

Na 1 Januari als het nieuwe Congres voor het eerst bijeen zal komen in Washington, zullen de voorzittershamers van de Congrescommissies overgaan in Democratische handen.

Waarnemers zijn van mening, dat nog een van de gevolgen van de nieuwe verkiezingen zullen zijn, dat het liberale handelsprogramma voor het buitenland van president Eisenhower de goedkeuring van het Congres zal verkrijgen. Hij zou dan de invoerrechten op verschillende zaken kunnen verlagen in ruil voor handelsconcessies van andere landen. Gedurende drie jaren worden daartoe reeds pogingen aangewend door de huidige regering, en de voorgaande, doch het republikeinse Congres heeft zich hier steeds tegen verzet.

De verwachting is dat de Democraten bereid zullen zijn tot een werkelijke twee partijen-regering op het gebied van de buitenlandse politiek en de defensie tegen de communistische gevaren.

Felicitatiebezoek aan KNSM's „Hector"

Rotterdam. — De Rotterdamse Stichting Havenbelangen bracht gisteren een felicitatie-bezoek aan boord van de „Hector" van de KNSM, dat als 15000e zeeschip van dit jaar de haven van Rotterdam binnenliep.

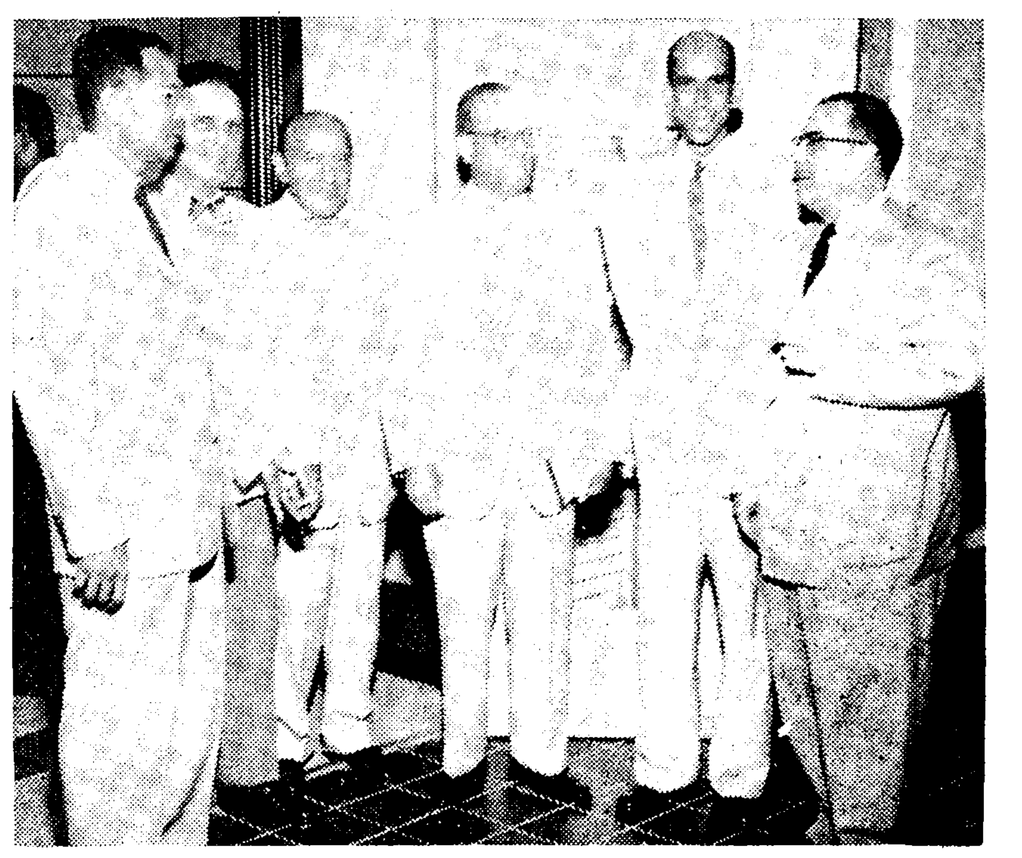
De gezagvoerder werd een gebrandschilderd raampje aangeboden.

Als persoonlijke herinnering kreeg kapitein Roelofs een sigarettenkoker. De Rotterdamse cargadoor van de KNSM bood hem een boekwerk aan.

Weer havenstaking in New York?

Willemstad. — Naar wij telegrafisch van onze correspondent uit New York vernemen, gaan er geruchten, dat op 20 November a.s. aldaar opnieuw een havenstaking zal uitbreken. In verband hiermede worden verschillende maatschappijen reeds gewaarschuwd om tijdig hun zendingen voor het buitenland te verschepen. Omtrent bovenstaande konden wij nog geen bevestiging verkrijgen.

Washington — Het nieuwe Amerikaanse Congres telt zeventien vrouwen tegen 14 in het oude Congres, hetgeen toen reeds een recordaantal was.

Mr. I. C. Debrot heeft gisteren voor de Vereniging voor de Handel en Nijverheid in het Cultuur Centrum als hoofd van de afdeling Arbeidszaken een toelichting gegeven op de nieuwe arbeidsregeling. Van links naar rechts: de heren L. v. d. Jagt, Capriles, S. Pimsler, Debrot, E. Martijn en R. A. Henriquez.

Geen „Wehrmacht"

Gesteld dat nog dit jaar de Parijse overeenkomsten door de betreffende parlementen worden goedgekeurd, dan kan er toch pas tegen 1 Januari 1957 een Duits leger bestaan. Dat duurt dus in ieder geval nog een hele tijd, maar over de gedaante van deze toekomstige strijdmacht valt nu al het een en ander te zeggen. Er is bepaald dat West-Duitsland een twaalftal divisies, of ongeveer een half miljoen man, aan de NATO zal bijdragen. Het aandeel in de Europese Defensie Gemeenschap zou even groot geweest zijn, maar in de EDG zouden de Duitse divisies met die van andere West-Europese landen vermengd zijn, terwijl West-Duitsland nu feitelijk een nationaal leger krijgt. De te vormen West-Europese Unie zal echter toezicht uitoefenen op de bewapening van dit nationale leger, terwijl aan de NATO-opperbevelhebber in Europa op de conferentie van Parijs bijzondere bevoegdheden zijn toegezegd om o.m. de Duitse strijdkrachten te heersen. Tenslotte schuilt er nog een garantie tegen een eventueel nieuw Duits militair avontuur in de omstandigheid dat de voormalige geallieerde bezettingstroepen in West-Duitsland gelegerd blijven. Nu „ter verdediging van de vrije wereld", zoals men dit geformuleerd heeft.

Uiteraard vraagt men zich momenteel, vooral in West-Europa, met bezorgdheid af wat de mentaliteit zal zijn van het nieuwe Duitse leger. Zolang Adenauer er nog wat over te vertellen heeft, behoeft men zich niet ongerust te maken.

Adenauer heeft al lang geleden van een juiste visie op de herbewapening blijk gegeven door een man als Theodor Blank te belasten met de voorbereiding van de Duitse strijdkrachten. Blank moet niets hebben van het vroegere Pruisische of Nationaal-Socialistische militarisme. Hij wil een nieuwe geest scheppen in het Duitse leger. Natuurlijk heeft hij voor het kader lieden nodig die onder het vroegere regime gediend hebben, maar men tracht de beste mensen te selecteren. Voorts wil de regering van Bonn tot iedere prijs voorkomen dat het nieuwe leger „een staat in de staat" wordt, zoals dat vroeger wel gebeurde. De volksvertegenwoordiging zal namelijk een veel scherpere contrôle kunnen uitoefenen op het militair beleid dan in het verleden het geval was.

Van essentieel belang is, dat het West-Duitse volk over het geheel genomen geen herbewapening heeft gewild en zich slechts onder de dwang der omstandigheden met de gedachte aan een nieuw leger heeft verzoend. (De socialistische partij en de vakbond willen er zelfs nog altijd niet aan). Het gezaghebbende Brits blad „The Economist" constateert in het jongste nummer dat de tegenstanders in Europa van de Duitse herbewapening aan voorgoed verdwenen legers denken als zij over de toekomstige strijdkrachten van West-Duitsland spreken. Noch het leger van Frederik de Grote, of dat van Wilhelm II noch het misdadige militaire apparaat van de Führer zal herrijzen. Adenauer en Blank willen de West-Duitse soldaten in de NATO een goed figuur doen slaan.

In de recente aankondiging dat niet meer van de Wehrmacht maar van Landstreitkräfte zal worden gesproken, moet men dan ook meer zien dan een oppervlakkige naamsverandering. De beslissing is namelijk kenmerkend voor de goede wil van het huidige West-Duitse bewind.

Afgelopen nacht snorde met razende snelheid een Buick, tamelijk oud model, door Pietermaai. Plotseling schoot de wagen naar links, een hevige klap volgde, en na veel lawaai van vallend metaal en gesteente keerde de rust weer. Genoeg bewoners waren echter wakker geschrokken en even later overzagen zij de ravage welke door de wagen was aangebracht. De auto was tegen een kleermakerij opgebotst, waarna hij was doorgeschoten tegen een muur van een koraal. Op bovenstaande foto ziet men nog maar een gedeelte van de ravage, door de wagen aangericht. De motorkap van de auto vonden wij hedenochtend een tien meter van de plaats van aanrijding, op het trottoir. De bestuurder van de Buick verklaarde dat hij was ingeslapen, de politie constateerde echter dat de chauffeur dronken was. Op het wrak was het driehoekje van de Democratische partij zichtbaar. Een slecht voorteken?

Marine-Convair verongelukt

Tuczon. — Vier mannen werden gedood en elf gewond toen een Convair-machine van de Marine der Verenigde Staten verongelukte en in vlammen opging op de gemeentelijke luchthaven van Tuczon in Arizona in de afgelopen nacht. De machine, die juist was opgestegen, kwam terecht in electrische draden. Het telefoon- en telegraafverkeer met de stad werd hierdoor verbroken. Het was de tweede Convair-machine, die gisteravond in het Westen van de Verenigde Staten verongelukte.

In San Diego verongelukte namelijk, zoals gemeld, een watervliegtuig van de Convair-fabrieken.

Laatste reis van „Oude ome Willem"

„Willem Barendsz II" gaat 20 Nov. te water

Weer via Curaçao naar de Zuidpool

(Van onze correspondent in Amsterdam)

Dezer dagen is de walvisvaarder „Willem Barends" uit Amsterdam vertrokken voor de laatste reis, die het schip als traanfabriek maakt. Wat er met de „Oude ome Willem" staat te gebeuren is op het ogenblik nog dubieus, een beslissing hierover is nog niet genomen. De bouw van het nieuwe fabrieksschip der Nederlandse maatschappij voor de walvisvaart, dat „Willem Barendsz II" gedoopt zal worden, vordert inmiddels volgens plan. Op Zaterdag 20 November a.s. zal mevrouw Mansholt, echtgenote van de minister voor Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, het schip van de heling van Wilton-Feijenoord in Schiedam te water laten. Omstreeks het midden van 1955 zal, onvoorziene omstandiigheden voorbehouden, de „Willem Barendsz II" aan de maatschappij worden opgeleverd.

Met 12 jagers op de vangst

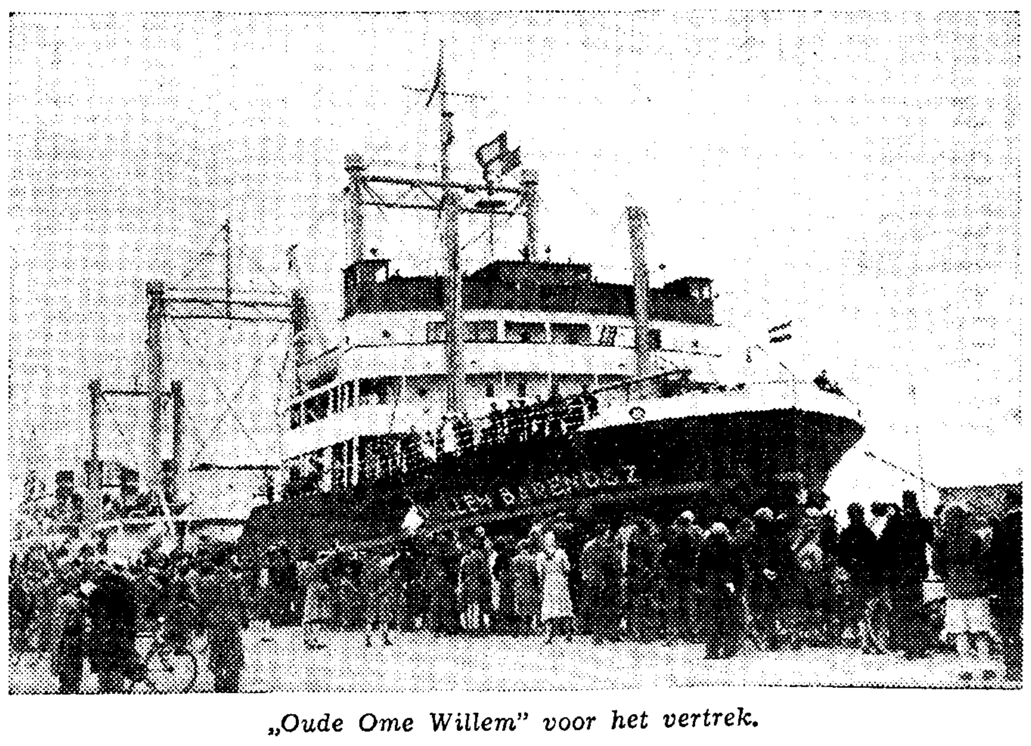
Wederom 12 jagers zullen de „Willem Barendsz" dit seizoen vergezellen op zijn toch naar de zuidelijke IJszee. De totale bemanning bestaat uit circa 500 koppen. Wederom wordt de gehele expeditie vanuit Nederland bevoorraad. Wat dit betekent wordt duidelijk als men weet dat het schip 30.000 kg. vlees voor consumptie aan boord heeft.

De reis gaat weer eerst naar Curaçao, waar olie wordt gebunkerd. Vervolgens wordt koers gezet naar Kaapstad en medio December vertrekt de expeditie vandaar naar het vangstgebied in de zuidelijke IJszee. Omstreeks 20 December kan de jacht worden geopend op potvissen, die de spermolie leveren. Eerst vanaf 7 Januari mag gejaagd worden op de vinwalvissen en 14 dagen later op de blauwe walvissen. Bij internationale afspraak is het aantal blauwe walviseenheden, dat dit seizoen door de gezamenlijke 19 expedities van verschillende landen mag worden gevangen, wederom vastgesteld op 15.500. 2 Vinvissen tellen hierbij voor 1 blauwe walviseenheid. Van 1 tot en met 4 Februari zal mogen worden gejaagd op de z.g. bultruggen. Hierbij geldt, dat 2½ bultrug telt voor 1 blauwe walviseenheid.

Nog geen helicopters

De directie is er dit seizoen nog niet toe overgegaan helicopters bij de vangst te gebruiken. Men heeft dit probleem nog in studie, evenals het electrisch doden van walvissen. Een Engelse expeditie heeft wèl helicopters aan boord, doch deze worden uitsluitend gebruikt om het gebied te verkennen. De Nederlandse maatschappij wenst eerst de resultaten hiervan af te wachten.

Over de verkoop van de traan (zoals bekend bestaat er een contract tussen de Nederlandse regering en de maatschappij, waarbij de regering een optie op de traan heeft) zijn nog geen onderhandelingen gaande. Wèl is dit het geval met de voorverkoop der bijproducten, waarvoor geen contract bestaat.

„Oude Ome Willem" voor het vertrek.

Culturele conventie tussen Mexico en Duitsland

Mexico. — Walter Hallstein, staatssecretaris van het Westduitse ministerie van buitenlandse zaken, tekende een culturele conventie met Mexico, volgens welke beide landen de rechten van componisten en musici der wederzijdse landen zullen beschermen in het eigen land. De ondertekening vond plaats na het bezoek van Hallstein aan Mexico voor zijn vertrek naar Montevideo voor de conferentie van de Unesco.

Vluchtelingen uit Guatemala publiceren manifest

Mexico. — Vluchtelingen uit Guatemala in Mexico publiceerden een lang manifest, waarin zij in bijzonderheden de gebeurtenissen van Juni jl uiteenzetten, die hebben geleid tot de val van de regering van Arbenz.

Zij verklaren in het manifest, dat zij weigeren de wettigheid van de maatregelen van de „uitbuitregering" van president Armas te erkennen en dat zij geen juridische waarde hechten aan de toestand, die is ontstaan na de ondertekening van de overeenkomsten, conventies of concessies op economisch, politiek of militair terrein.

Verlaging KLM tarieven op Lima

Willemstad. — Geheel los van de tariefverlagingen, die de KLM de laatste paar dagen bekend gemaakt heeft op haar routes naar Europa, ontvingen wij de bekendmaking, dat ook de touristen-tarieven naar Lima een belangrijke verlaging hebben ondergaan. Met ingang van 14 October bedraagt het nieuwe retourtarief op de toeristenklasse naar Guayaquil $ 244 30 (wat een verlaging betekent van $ 46,80 op het oude tarief en naar Lima $ 379,80 (verlaging $ 46.50

Zoals bekend zullen de nieuwe diensten naar Lima met ingang van 1 November op Dinsdag vanuit Curacao vertrekken en op Donderdag terugkeren.

Oud Indisch medicijn tegen geesteszieken

New York. — Drie Californische dokteren hebben een rapport opgesteld over de resultaten, die zij met een eeuwenoud Indisch medicijn hebben bereikt, dat zij toedienden aan zeer moeilijke krankzinnigen en andere geesteszieken. Volgens het rapport, dat gisteren gepubliceerd werd in het blad van de „American Medical Association", bezit het medicijn bij de behandeling van zelfs zogenaamde „hopeloze gevallen" een „verbazingwekkende en dramatische geneeskracht".

Unilever keert 25% agiobonus uit in gewone aandelen

Interim-dividend 5¼ pct. (onv.) over verhoogd kapitaal

De raad van bestuur van de Unilever N.V. zal aan een op 15 November a.s. te houden buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders voorstellen ten laste van een agioreserve aan de houders van het uitstaande gewone aandelenkapitaal uit te keren 25 procent in gewone aandelen, welke gerechtigd zullen zijn tot het volle dividend over het boekjaar 1954.

Aan de houders van het gewone aandelenkapitaal van Unilever Ltd. zal een overeenkomstige uitkering van bonusaandelen worden gedaan.

Bovendien zal, behoudens goedkeuring van de voorstellen, op 10 December a.s. op de thans uitstaande en op de nieuwe gewone aandelen Unilever N.V. over 1954 een interim dividend van 5¼% (onv.) worden uitgekeerd. Het interim dividend op de gewone aandelen Unilever Ltd. zal 6% (onv.) bedragen.

Het bestuur is voornemens de recepissen voor de bonus-aandelen, voorzien van dividendbewijs no 42 (ter vrije keuze, recepissen voor certificaten van gewone aandelen groot 1.000 gulden en 100 gulden, of recepissen voor gewone aandelen (groot 1.000 gulden) van 3 December 1954 af verkrijgbaar te stellen tegen inlevering van dividendbewijzen no 41 van gewone aandelen, dividendbewijzen no 41 van certificaten van gewone aandelen en bewijzen van gerechtigdheid no 41, welke aan de houders van geboekte aandelen zullen worden toegezonden, welke bewijzen alle dooreen leverbaar zullen zijn.

Het interimdividend zal alsdan zowel op de oude als op de nieuwe aandelen van 10 December 1954 af betaalbaar zijn tegen inlevering van dividendbewijs no 42.

Indien tot de voorgestelde uitkering van bonusaandelen wordt overgegaan, zal dit tengevolge hebben, dat de minimum en maximum conversiekoersen der 3½ procent converteerbare obligaties van Unilever N.V. worden verlaagd tot onderscheidenlijk 180 en 244.

Zoals bekend heeft Unilever over 1953 een totaal dividend van 14% uitgekeerd. Verwacht mag worden dat het slotdividend over 1954 weer 8¾% zal zijn op het verhoogde kapitaal.

De agioreserve bedroeg volgens de balans per 31 Dec. 1953 f 83.795.000 en het geplaatste gewone aandelenkapitaal f 215,02 millioen. Aan bonus zou dus worden uitgekeerd f 53.755.000 gewone aandelen, waarna nog f 30.040.000 op de agioreserve resteert.

Bethlehem Steel boekt lagere winst

Bethlehem Steel heeft in het derde kwartaal van 1954 een winst gemaakt van 253 $ cents per aandeel tegen 388 $ cents in dezelfde periode van 1953 en 304 $ cents in het tweede kwartaal 1954.

De netto-winst bedroeg in het 3e kwartaal '54 $ 25.895.000 tegen $ 34.030.000 in dezelfde periode 1953 en $ 30.755.000 in het tweede kwartaal 1954. De winst over de eerste 9 maanden was $ 84.454.000 tegen $ 93.525.000 in dezelfde periode van 1953.

Audrey Hepburn's tournee voor de Ned. milit. oorlogsslachtoffers

's-Gravenhage. — Een klaterend applaus steeg gisteravond op in het Haagse Scala theater toen de voorzitter van de Nederlandse Bond van militaire oorlogsslachtoffers mededeelde, dat het tournee van Audrey Hepburn door Nederland voldoende had opgebracht om 17 ha. grond in Doorn te kopen voor een toekomstig wooncentrum voor ernstige invaliden.

Uit erkentelijkheid werd zij tot erelid van de bond benoemd en ontving zij het gouden kruis van verdiensten.

Audrey zeide, dat zij ook in Amerika zal trachten bij de Amerikaanse Nederlanders fondsen te werven voor de ernstige Nederlandse oorlogsinvaliden.

Kard. Mindszenty wijst pseudo-vrijheid af

(Van onze Romeinse correspondent)

Rome. — Onder voorbehoud meldt het blad van de Italiaanse Katholieke Actie „Il Quotidiano", dat aan kardinaal Mindszenty door de regering te Boedapest voorstellen zijn gedaan voor diens eventuele vrijlating. Deze voorstellen zijn door de kardinaal categorisch afgewezen, omdat hij de gevangenschap prefereert boven een pseudovrijheid.

Reeds in Mei zou de kardinaal geconsigneerd zijn in een klein dorp, ten Noord-Westen van Boedapest, in Nogradverocze, waar hij ten strengste geïsoleerd in een huisje woonde, dat door twintig agenten van de politieke politie bewaakt werd.

Thans zouden de autoriteiten hem overgebracht hebben naar Huvosvolgy in een appartement van het vroegere Manrezapaleis. Tot deze overplaatsing zou besloten zijn, omdat er gevreesd werd, dat het verblijf van kardinaal Mindszenty te Nogradverocze onder de mensen bekend was geworden.

De secretaris van de kardinaal, mgr Zachar, is tien maanden geleden uit de gevangenis ontslagen en werkt thans als kapelaan in een afgelegen plattelandsgemeente.

Snelste watervliegtuig ter wereld in de lucht ontploft

San Diego. — Het snelste watervliegtuig ter wereld, de met waterski's uitgeruste Convair YF2Y-1 „Sea Dart" is gisteren boven de baai van San Diego ontploft op een hoogte van 160 meter. De vlieger Richbourg was juist met het toestel opgestegen om de snelheid en wendbaarheid van het vliegtuig te demonstreren. Hij werd nog levend uit het water gehaald, maar overleed enkele minuten na zijn redding.

De hitte van de brand, die ontstond was zo groot, dat de toeschouwers bescherming moesten zoeken teneinde de rondslingerende wrakstukken te ontlopen.

New York. — De directeur-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) David A. Morse heeft medegedeeld, dat Honduras op 1 Januari 1955 tot de organisatie zal toetreden. Honduras was reeds lid van 1919 tot 1938, in welke tijd het land ook lid was van de Volkerenbond.

Parijse bakkers staken

Parijs. — Buiten enkele Parijse bakkerijen, die nog open waren, vormden zich vandaag lange rijen huisvrouwen, die brood trachtten te kopen. Ongeveer 4000 bakkers zijn vandaag voor 24 uur in staking gegaan en slechts 93 van de 2.330 bakkerijen in Parijs waren nog open. Het stakingsbesluit kwam voor de meeste huisvrouwen onverhoeds. In de voorsteden werkten maar 27 van de 1.822 bakkerijen door. De bakkers willen met hun staking protesteren tegen de weigering van de regering om hun toe te staan meer tarwemeel in hun brood te verwerken, waardoor de prijs zou stijgen. Zij kwamen zeer laat met hun besluit, waardoor de meeste mensen voor de sluiting der bakkerijen geen brood konden kopen.

Rome. — Ongeveer 200 neo-fascisten te Rome hebben met stokken gewapend een inval gedaan in een gebouw van de communistische partij. Zij vernielden meubilair en vielen communisten aan. Drie jongelieden zijn gearresteerd.

Montevideo. — In Uruguay zijn 15.000 textielarbeiders in staking gegaan. Zij protesteren tegen de invoer van textiel en garens, die ook in het land zelf worden vervaardigd.

Het staatsgeheim-proces

Franse advocaten gaan duelleren

Parijs. — Twee Parijse advocaten, die het verweer voeren voor verdachten in de zaak van het uitlekken van staatsgeheimen uit de nationale defensie-raad, zullen morgen bij het uitbreken van de dag een duel voeren. De ene raadsman, maitre Pierre de Perpessac, vertegenwoordigt de communistische journalist André Baranès, een belangijke getuige in het onderzoek naar de lekkages. De andere is maitre Jean-Baptiste Biaggi, die de belangen behartigt van Roger LaBrusse. Het duel werd gearrangeerd, nadat de twee pleitbezorgers gisteren in de gangen van het paleis van justitie handgemeen raakten. Biaggi, de uitdager, bood zijn opponent de keuze tussen zwaarden of pistolen aan. Maar De Perpessac koos pistolen, omdat hij als oud-schermkampioen geen unfair voordeel wilde hebben.

Washington. — De inte-Amerikaanse economische en sociale raad besloot Frankrijk, Spanje en Nederland uit te nodigen tot de inter-Amerikaanse conferentie, die op 22 November in Rio de Janeiro begint.

Bij zonsondergang vertrok gisteren de Lago-sleepboot „Colorado Point" met een baggermolen en een lichter vanuit de Curaçaose haven naar Aruba, waar de Maatschappij van Havenwerken enige baggerwerken zal uitvoeren.

Vijftig voorzitters en tweehonderd leden houden toezicht in vijftig Curacaose stembureau's

Willemstad. — In onze editie van gisteren publiceerden wij reeds de namen der voorzitters van de Curacaose stembureau's. Hieronder laten wij de namen van alle leden der 50 stembureau's met inbegrip van die der voorzitters volgen. De tussen haakjes geplaatste namen zijn die van de plaatsvervangende leden. Tevens volgen hier de namen der voorzitters, leden en plaatsvervangende leden der stembureau's op Bonaire en de Bovenwindse Eilanden. Die van Aruba waren nog niet voorhanden.

Stemdistrict 1: J. F. van Hesteren, voorz.; Arturo B. de Jongh, E. M. H. ...nes (C. R. P. Evertsz. (A. H. Rooijer).

Stemdistrict 2: H.S. Weber, voorz.; A. W. Goedhart, E. E. de Castro, T. M. Voo (W. O. de Jongh).

Stemdistrict 3: A. H. de Windt, voorz.; A. Herding, J. Schotte, (P. C. ...) (W. A. Willems)

Stemdistrict 4: F. D. van Grieken, voorz.; I. A. A. Kramers, W. Batelaan, E. van Thijs). (Ch. C. P. Maduro).

Stemdistrict 5: T. S. Cuales, voorz.; J. da Silva, J. C. van Waalwijk van ...en, (I. van Bochove). E. C. de Haan.

Stemdistrict 6: A. G. de Windt, voorz. E. Pannetlek, C. A. Servage, (J. Ph. Leander). L. I. Pieters).

Stemdistrict 7: W. U. Curiel, voorz.; H. Hoogenbergen, O. J. van Doe...d (F. R. de Lima). (M. P. Kohabir).

Stemdistrict 8: J. G. P. Westera, voorz.; J. F. N. Winkel, J. H. Hoffman, (J. Servage). (Mej. A. M. Capello).

Stemdistrict 9: H. Prince, voorz.; ... Pasman, E. Barkmeyer, (J. G. J. ... Dekker). (L. M. Maduro).

Stemdistrict 10: A. W. J. Scholten, voorz., E. M. Romer, C. G. Grootens, E. Naar), (A. M. Prince).

Stemdistrict 11: L. A. J. de Lannoy, voorz.; J. H. M. van der Putten, G. A. Curiel, (J. A. Hernandez), (J. van Eijck).

Stemdistrict 12: C. van der Mark, voorz.; J. B. Schotborgh, P. de Haas, (P. H. Tecla), (Mevr. M. A. de Jongh).

Stemdistrict 13: A. A. Capello, voorz.; G. E. Hellmund, C. E. Loos, (M. L. Craz). (J. Doeve).

Stemdistrict 14: D. Colijn, voorz.; A. J. G. Boutmy, E. G. Merced, (A. A. Morkos), (H. S. L. Conner).

Stemdistrict 15: G. Swart, voorz.; J. M. F. Martijn, H. G. Suares, (L. W. C. van Eps), (Mej. A. R. M. de Windt).

Stemdistrict 16: E. Cohen Henriquez, voorz.; C. A. Perret Gentil, J. C. Hageman, (E. R. H. de Jongh), (Mej. S. H. Loewenthal).

Stemdistrict 17: H. W. J. M. van der Made, voorz.; R. R. Muskus, J. R. Hollander, (Mej. M. Leon), (B. van Herksen).

Stemdistrict 18: J. J. H. Joubert, voorz.; J. C. A. Debrot, P. M. Henriquez, (A. Schipper), (J. S. Pimsler).

Stemdistrict 19: J. van der Heul, voorz.; P.C. Gorsira, A. R. Vinck, (W. Hendrikse), (A. J. van den Bos).

Stemdistrict 20: E. S. Cardoze, voorz.; P. E. Veerkamp, L. C. H. M. Bergman, (Fr. F. de Groot), (J. M. J. Keegel).

Stemdistrict 21: J. H. R. Beaujon, voorz.; E. W. Dania, P. H. D. Mac Donald, (Mevr. M. C. Martijn geb. Debrot). (J. Kanbier).

Stemdistrict 22: A. J. van Hesteren, voorz.; A. J. M. Poppe, A. van Unen, (Mevr. V. A. Geevers geb. Hollander), (F. W. M. van Loon).

Stemdistrict 23: N. J. Redeker, voorz.; F. M. Cappella, L. E. N. Pietersz, (Francis D. O'Conner), (R. A. Willems).

Stemdistrict 24: H. Muskus, voorz.; P. O. Willems, H. P. van Heijeren, (Mevr. M. C. E. Winkel geb. de Windt), (H. J. van Ree).

Stemdistrict 25: R. Gehrels, voorz., G. A. Chundro, H. W. Plantz, (Mej. V. C. de Windt), (J. G. J. Hakkaart).

Stemdistrict 26: W. G. Breusers, voorz., H. J. Tweeboom, C. A. F Schrils, (T. Pellinkhof), (J. C. de Vries).

Stemdistrict 27: A. C. A. Fijnje, voorz. M. F. C. Nahar, E. P. Monte, (F. C. Minge!) (H. Koen.

Stemdistrict 28: K. J. Linker, voorz.; R. K. van der Riet, A. P. Curiel, (H. H. J. Derkx), (J. L. M. Smeulders).

Stemdistrict 29: J. W. Ellis, voorz.; H. van der Ree, V. B. Manuel, (H. G. ter Mors), (P. F. Rusman geb. Riley).

Stemdistrict 30: B. M. Levisson, voorz.; J. R. Suydon, J. N. Heyer, (A. E. M. van der Loos), (Mej. C. M. Henriquez).

Stemdistrict 31: R. D. da Costa Gomez, voorz.; A.G. van der Dijs, J.R. Wong, (A. D. Nieuw), (C. de Groot).

Stemdistrict 32: B. H. Isings, voorz.; E. L. C. van Rosberg, C. F. S. Forbes, (A Donker), (Mej. A. M. van der Dijs).

Stemdistrict 33: R.H.C. van Haaren, voorz.; L.E. van der Jagt, I.I. Cardoze, (J.G. van Gelder), (J.J.L. Groenloo).

Stemdistrict 34: H. Wildeboer, voorz.; H.M. Römer, A.W.J. Kuijk, (G.J. Haseth), (Mej. A. Donker).

Stemdistrict 35: J.W. Roeloffs Valk, voorz.; G. Ch. S. Quast, G.P. de Paula, (J.C. Pieters), (M.E. Wentink).

Stemdistrict 36: W.A.A. Goilo, voorz.; A. de Kruijf, J.E. Mauricio, (E.E. de Jongh), (Mej. G.O. van der Veen).

Stemdistrict 37: E. Salas, voorz.; R.E. Rojer, J.B. Barkmeyer, (Mej. H. Hoelen), (A.J.W. Schlag).

Stemdistrict 38: A. van Waveren, voorz.; E.R. van der Horst, C. Vorst, (R.F. de Castro), (Mevr. L. Jonckheer geb. Sutherland).

Stemdistrict 39: R. Fokkema, voorz.; W.A Cras, W.E. Jonckheer, (C.A. Fraai), (Mej. O.H. Penso).

Stemdistrict 40: R. de Haseth, voorz.; M.J. Huith, J.A. Plantijn, (M. Kollaard), (R.F. Nahr).

Stemdistrict 41: H. van Nieuwkerk, voorz.; J.M. Clemencia, W.J.M.A. van Rosberg, (F.J.Ch. Broekman), (L. van Norde).

Stemdistrict 42: R.D. de S. Arends, voorz.; W. de Boer, H.C. Walle, (E. de K.G.E. Maduro), (A.V. Viceisza).

Stemdistrict 43: R. Pietersz, voorz.; J.A.J. Schipper, Johan Boesveld, (Arturo de Jongh), (Mevr. de Wed. R.J.Ph Beaujon geb. Beaujon).

Stemdistrict 44: J.A.F. Joghems, voorz.; A.R. Celestina, H.A. Maduro, (Mevr. C.W. Joubert geb. Debrot), (J.M.S. van Eps).

Stemdistrict 45: Ch. Gomes Casseres, voorz.; W.R. Vinck, Mej. E.C. Wauben, (Mevr. A.C. Schlag geb. van Eps), (Ed. M. Pieters).

Stemdistrict 46: I. Moreno, voorz.; Mej. M.A. Hernandez, H. Salas (F. de J. Felida), (Mevr. C. de Vries).

Stemdistrict 47: A. Alderlieste, voorz.; Mevr. A.A. de Lannoy geb. Willems, G.A. Schlag, (N.Th.J. Hornman), (V.P. Ridderplaat).

Stemdistrict 48: A. A. Fernandes, voorz; H.M.J. Maduro, J.H. Suares, (A. Treurniet), (Mevr. L. van Dijk geb. Sexauer).

Stemdistrict 49: S. Pietersz, voorz.; R.J.J. Suriel, Mevr. M. Th. de Windt geb. Koeijers, (L.H. van der Sleen), (Mevr. de Wed. Y.L. Heyer geb. Suares).

Stemdistrict 50: F.J. Schmeits, voorz.; W.A. Winkel, A.O. Loewenthal, (B.A. Leon); (L.A. Lemmens).

Kieskring Bonaire

Stemdistrict 1: B. Linker, voorz.; R. Smit, C.J.A. Beukenboom, (H.J.A.J Heitkonig), (J.F. Raina).

Stemdistrict 2: A.P. van Toledo, voorz.; P.R. Nicolaas, J.H.R. Herrera, (J.A. Fricke), (H.L.M. Holten).

Stemdistrict 3: F.E. Perret Gentil, voorz.; C.P. Roosen, J.H. Ellis, (C.A. Nicolaas), (P.A. Sint Jago).

Kieskring de Bovenwindse Eilanden

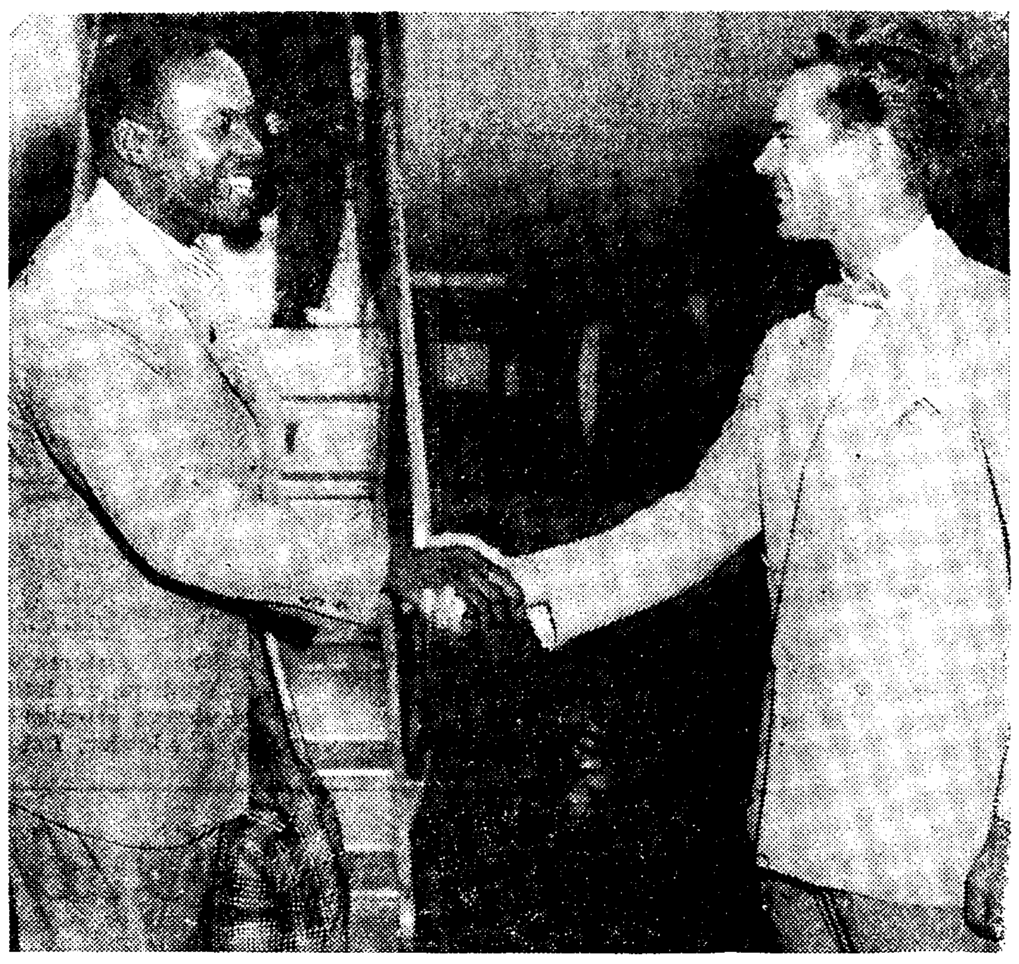
St. Maarten: A.L. Conner, voorz.; C. E. Williams, J.A.C. O'Connor, (W. In 't Veld), (N.C. Wathey).

St. Eustatius: G.B. Heilleger, voorz.; C.G. Buncamper, R.A. Warren, (Mej. E.E. Leesley); (H.O. Berkel).

Eiland Saba:

Stemdistrict 1: L.B. Halley, voorz.; J.E. Vlaun, E.A. Johnson, (U. Hassell). (R.A. Sorton).

Stemdistrict 2: J.H. Hassell, voorz. K. Peterson, Mevr. E. Hassell, (Mej. M. Hassell), (R.D. Johnson).

Gisteren vertrok de Curaçaose Gewichtheffers-ploeg naar Venezuela om het in Caracas tegen de Venezolanen op te nemen. Adriana, die als laatste op Plesman Luchthaven het vliegtuig betrad, wordt hier veel succes toegewenst door de heer Kees Bos van de Pers- en Propaganda-afdeling van de K.L.M., welke laatste de Curaçaose gewichtheffers uitgeleide deed.

PANORAMA

Onder de doodsvijand van de misdadiger wordt gerekend de „Interpol" — ook op Curaçao geen onbekend begrip — een internationale organisatie van samenwerkende politie afdelingen, teneinde de misdaad te kunnen bestrijden zodra de delinquenten van het ene land naar het andere trekken om daar hun sinistere practijken te gaan bedrijven.

Een „tsunami" is iets anders dan „hazel", maar in haar verderfelijke uitwerking op zijn minst even desastreus voor de gebieden, die door deze vloedgolf wordt geteisterd. Het merkwaardige van deze tsunami is, dat zij nauwelijks waar te nemen is. De lengte van een golf kan ruim honderden kilometers zijn met snelheden die varieren van 200 tot 450 km per uur. Over het wondere leven in een bijenkorf vertelt Panorama ons enkele interessante dingen, veel van de genomen zijn bekend, doch nog niet alles is opgehelderd. Een der mysterieuze figuren uit de korf is zeker wel de Koningin, de bron van alle leven. Interessant is het artikel over „baseball" — het zou oorspronkelijk afkomstig zijn uit Nederland. Kapitein Francesdo Arregates, kapitein van een Venezolaans oorlogsschip, zal vermoedelijk wel de enige persoon zijn, die, nadat hij zijn privé gelden en die van de scheepskas aan de roulette tafel van het mondaine Monte Carlo had verloren, zijn penningen terug kreeg. Maar daarvoor dreigde hij dan ook met zijn scheepskanonnen Monte Carlo plat te schieten, indien men hem het geld niet zou teruggeven.

De aantrekkingskracht van het uniform, het praal-protserige, heeft immer slachtoffers gevonden in fantasieloze geesten, die er hun voordeel mee deden. Wie herinnert zich niet de dol vermakelijke geschiedenis van de schoenlapper van Köpenick, of.... de ...te avonturen van President Ro...? En weet U dat in de laatste 100 jaar 50 koningen, presidenten of eerste ministers door fanatieke hand een gewelddadige dood zijn gestorven? En wat met het hoofd van de componist Joseph Haydn niet gesold is, leert ons een interessant geschreven artikel in Panorama, dat dit week-end weer „up-to-date" te noemen is.

Zó boeiend is nu
PANORAMA

Kinder-fair van Sithoc opent Zondag haar poorten

Frater Andreas schrijft ons:

Wat is die Sithoc-fair toch gezellig geweest! Het gaat van mond tot mond en het was ook inderdaad iets bizonders. De twee laatste avonden was zelfs die grote loods te klein. Jammer, dat die deuren niet opengingen, want sommigen zwommen letterlijk in de vreugde!

Ik feliciteer het Curaçaose volk oprecht hartelijk, omdat alles zo bizonder netjes is gegaan. Het was inderdaad prachtig! Toch moet ik heel eerlijk bekennen, dat alle eer aan de heer Weber, M. Maduro, en aan A. Donker toekomt; — zij hebben de fair georganiseerd, met tal van hard werkende mensen, die na drie dagen doodmoe waren.

Bij alle vreugde heb ik ook veel lelijke gezichten gezien van zorgzame vaders en moeders, die met een heel stel kinderen bij zich het diepbetreurde, dat deze fair zo weinig betekende voor hun kinderen en ze hebben gelijk. De fair zoals die daar thans staat is niet geschikt voor kinderen, maar kan met veel hulp direct worden omgezet in een echte kinderfair. Ik vind het fijn, dat die ouders zo graag iets voor hun kinderen willen doen, en ik help graag mee om iets moois te bereiken voor hen en die kinderen die met zo'n grote ogen staan te kijken in dat sprookjesland! Sithoc gaat dan ook onmiddellijk aan de gang en zal iets laten zien, waarover iedereen de handen ineenslaat. Er komt voor de jeugd een fantastische fair en wat het mooiste is, — een fair, die de ouders heel weinig kost. Er zit voor Sithoc wel risico aan, maar het verlies zullen we wel lijden terwille van de goede zaak.

Het Eilandbestuur gaf verlof, er komt een middag vol genot en heel Curaçao wordt lid van Sithoc!

De Show-afdeling van de Fair verdwijnt en op die plaats komt een tien- of vijftiental kinderspelen.

De leiding van de Kinderfair is in handen van 15 fraters en twintig onderwijzers gesteund door 40 HBS-leerlingen en evenveel uit de tiende klas van de Mulo. Deze keer moet alles een beetje overhaast gebeuren, anders zou ook een beroep gedaan worden op de dames van de AMS en het Peter Stuivesantcollege. Jammer, dat het nu niet mogelijk is.

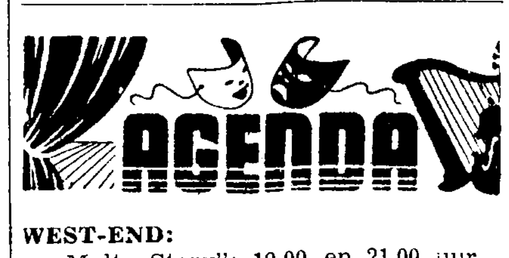
Er is voor f. 2500 aan prijzen gekocht voor jongens en meisjes, bovendien liggen er drieduizend saté's te wachten en het deeg voor de oliebollen is ook al zowat gereed. Het wordt iets goeds. Er wordt gerekend op een 2000 kinderen. Sithoc wil deze Fair ook graag zien als een proef om te zien wat in de toekomst mogelijk is op het grote sportcentrum, dat op Wishi zal verrijzen. Er is op Curaçao veel te weinig wat „des kinds" is. We gaan trachten om voor de kinderen iets heel bizonders te bereiken en ik weet zeker, dat we in dit opzicht een nieuwe toekomst tegemoet gaan. We zullen zien, wat nu het resultaat is.

Wat de entreekaartjes betreft is er bepaald, dat de zoveelste of zoveelste bezoeker misschien wel met een auto naar huis gaat als prijs zonder de fair te zien. U komt voor verrassingen te staan.

Alle ouders en kinderen van harte welkom op de Sithoc-fair. Ik hoop op deze fair zoveel te leren, dat ik in de toekomst in staat zal zijn de ouders en kinderen op zeer brede basis te helpen. Op Wishi liggen fantastisch mooie mogelijkheden. Alle kermisattributen worden zeker door Sithoc aangeschaft om op een goedkope manier in dienst te staan van de gemeenschap.

Allen hartelijk welkom!

P.S. Over dit thema kunt U binnenkort een causerie horen over de Radio.

WEST-END:
„Malta Story"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„Hell and High Water" (Cinemascope), 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„East of Sumatra"; 19.00 en 21.00 uur.

CARIBE:
„Llevame en tus brazos"; 20.00 uur

REX:
„I, the Jury; 20.00 uur

ROYAL:
„Gentle gunman"; 20.00 uur.

SUFFISANT-THEATER:
The tree musketeers, 19.00 uur

RIFSTADION:
Voetbal: 20 uur Veendam — S.U.B.T.

WIT GELE KRUIS:
De nachtdienst der Wit Gele Kruis wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen in *Punda* door *Botica Moderna*, Bredestraat 39, tel: 1854, in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Brionplein 29, tel: 3222.—

LEES DE „AMIGOE"

Ruslands bondgenoot

Het Sino-Russische accord is typerend voor de snelle emancipatie van het land van Mao Tse Toeng. In de vijf jaar die verstreken zijn sinds de oprichting van de Chinese Volksrepubliek heeft deze staat zich ontwikkeld tot een der grote wereldmogendheden. De machtspositie van Peking is de laatste tijd aanzienlijk gegroeid en Moskou heeft zich aan de nieuwe situatie moeten aanpassen.

Indertijd werd nog wel eens de veronderstelling geuit dat China een satelliet-staat van de Sovjet-Unie zou zijn, maar voor deze opvatting bestaat nu al lang geen enkele grond meer. Ook heeft men hoopt dat de Chinezen het voorbeeld van de Joegoslaven zouden volgen, en dat zij Rusland de rug zouden toekeren. Die ontwikkeling is voorlopig echter al evenmin te verwachten. Het ogenblik komt steeds dichter bij dat China de volwaardige bondgenoot van Rusland wordt. Maar overigens is het nog niet zover. Weliswaar heeft China driemaal zoveel inwoners als de Sovjet-Unie, maar de industriële productie der Chinezen blijft nog altijd ver ten achter bij die der Russen. Rusland produceert twintig maal zoveel staal en vier maal zoveel steenkool als China. De industrialisatie van de Chinese republiek gaat evenwel met rasse schreden vooruit mede dank zij de steun van Moskou.

Dat de Chinezen op economisch gebied langzamerhand grotere zelfstandigheid verwerven wordt geïllustreerd door de nu aangekondigde overdracht aan China van Russische aandelen in enige Sino-Russische maatschappijen die opgericht waren om de Chinese economie tot ontwikkeling te brengen.

Anderzijds blijkt uit een andere bepaling van de huidige overeenkomst dat China nog altijd Sovjet-kapitaal nodig heeft om de plannen voor de industriële expansie ten uitvoer te brengen. Het wederzijds verlangen om de banden aan te halen spreekt overigens wel heel duidelijk uit de nieuwe plannen voor de aanleg van spoorlijnen die China en de Sovjet-Unie zullen verbinden.

De geste waarbij de belangrijke ijsvrije haven en vlootbasis aan de Gele Zee Port Arthur in het komend voorjaar nu eindelijk door Rusland aan China afgestaan wordt is er een van grote betekenis.

De Russen hebben deze Zuid-Mandsjoerijse stad reeds negen jaar in hun bezit gehad.

Toen in 1950 de Chinese Volksrepubliek officieel ongeveer een half jaar bestond beloofde Stalin aan Mao Tse Toeng dat Port Arthur vóór het einde van 1952 aan China zou worden toegewezen. Intussen hebben er echter twee jaar geleden opnieuw onderhandelingen in de Russische hoofdstad plaats gevonden, en besloten werd dat de haven eerst weer in Chinese handen zou komen nadat zowel China als Rusland een vredesverdrag met Japan zouden hebben gesloten. De Russen wilden dus voorlopig dit strategisch zo belangrijke punt niet prijsgeven.

Over de kwestie-Port Arthur werd in September 1952 een briefwisseling gepubliceerd tussen de premier en minister van Buitenlandse Zaken van China, Tsjoe En-Lai, en de toenmalige Russische minister van Buitenlandse Zaken, Vishinsky.

In die correspondentie werd door Peking aan Moskou verzocht de Sovjet-tropen voorlopig niet te doen terugtrekken uit Port Arthur.

In het antwoord van Vishinsky werd dit verzoek ingewilligd. Men heeft indertijd verondersteld dat de Chinese delegatie in Moskou te horen had gekregen dat de Russen niet van plan waren Port Arthur spoedig af te staan, maar dat de Sovjets de Chinezen wel de gelegenheid wilden geven hun figuur te redden. Maar anderzijds moet men niet vergeten dat de belofte betreffende de overdracht gedaan werd in Februari 1950, dus geruime tijd vóór de Koreaanse oorlog uitbrak. Door deze strijd kreeg Port Arthur, dat slechts 300 km. ten Westen van de Koreaanse grens ligt, een bijzondere betekenis. En het is denkbaar dat de Chinezen de Russen inderdaad nog niet uit de vlootbasis wilden zien heengaan. Inmiddels heeft de wapenstilstand van 1953 de situatie essentieel veranderd, zodat het werkelijk tijd werd dat de Sovjet-Unie de toezegging van 1950 gestand deed. Weliswaar is er momenteel geen kans dat spoedig door Rusland en China vredesverdragen met Japan worden gesloten, maar over dit punt stappen de Russen, die de laatste tijd erg hun best doen om de gunst van Tokio te winnen, nu heen.

Het jongste accoord tussen de Sovjet-Unie en China werd nu eens niet in Moskou, maar in Peking gesloten. Mao Tse Toeng behoefde er niet voor naar Rusland te reizen, maar de machtige secretaris van de Russische communistische partij, Khroesjtsjef, kwam (o. m. vergezeld van de minister van oorlog Boelganin) persoonlijk naar de Chinese hoofdstad. Kortom: de hele gebeurtenis bewijst weer eens hoe China tegenover Rusland, vooral sinds de conferentie van Genève, aan prestige gewonnen heeft.

Politiemannen in Brits Guyana vergiftigd

Georgetown. — Negentien politiemannen van de afdelingen, die belast zijn met het onderdrukken van ongeregeldheden, werden Zondag in het hoofdbureau van politie te Georgetown aangetroffen in een vreemde toestand. Sommigen waren buiten bewustzijn, anderen verdoofd, weer anderen lagen te kreunen en een groepje brulde als gekken. Zij werden in allerijl naar een hospitaal vervoerd, waar artsen vergiftigingsverschijnselen constateerden.

De mannen waren aan het hoofdbureau geconsigneerd met het oog op mogelijke ordeverstoringen op de dag van vandaag, de dag waarop de gouverneur van de kolonie de tekst van de nieuwe grondwet voor Brits Guyana zal publiceren.

Er wordt een uitgebreid onderzoek ingesteld naar hetgeen zich in het hoofdbureau moet hebben afgespeeld.

Automatisch met stoel de lucht in

Londen. — Van een Gloster Meteor straaljager uit heeft men onlangs een parachute-sprong gedemonstreerd van een hoogte van ongeveer 45 meter met een snelheid van 750 km per uur. De sprong werd mogelijk gemaakt door een Martin-Baker-schietstoel. In de tweede wereldoorlog vond men het onmogelijk om van minder dan 1000 voet (ongeveer 300 meter) hoogte te springen, waarbij men gebruik maakte van de gewonde standaart-parachute. Thans hoopt men dit minimum tot 25 voet terug te brengen. Wanneer de piloot gebruik maakt van de schietstoel behoeft hij slechts een handle over te halen en een beschermend schild voor zijn gezicht te trekken. Hij wordt dan onmiddellijk recht omhoog geschoten en wel zodanig, dat hij niet in de buurt van de staart van de machine terecht komt. Zijn stoel wordt automatisch in een achterover hellende stand gebracht. Het is mogelijk voor de piloot om tien seconden, nadat hij het vliegtuig heeft verlaten, veilig op de grond te zijn. Het gehele proces, van het wegschieten van de stuurstoel tot en met het openen van de parachute, is automatisch.

Scotland Yard machteloos

Londense „telefoon-man" slaat opnieuw zijn slag

Buit van dit jaar: een half millioen

Londen. — De pseudo-inspecteur van de telefoondienst, die in werkelijkheid een van de handigste dieven van Londen is, heeft twee nieuwe slachtoffers gevonden en zijn buit van dit jaar is nu gestegen tot een half millioen. Hij is onberispelijk gekleed, spreekt met een Oxford-accent en poseert als inspecteur van de PTT of van de waterleiding en verkrijgt op die manier toegang tot allerlei villa's en deftige flats. In de voorname wijk Mayfair vervoegde hij zich bij Lady Mabel Violet Irvine. Deze keer was hij weer eens van de PTT. „Er is een technische storing in uw lijn", zeide hij, „we zullen uw toestel een uur of vier moeten afsluiten." Hij ging naar het toestel in de slaapkamer en Lady Irvine liet hem daar achter, terwijl hij schijnbaar de leiding controleerde.

Na een poosje werd zij wantrouwig en ging naar boven om te zien, waar de inspecteur bleef. Hij kwam juist naar buiten en zeide, dat hij even in het volgende huis moest zijn. Toen ging hij weg.

Lady Irvine keek in de laden van haar kaptafel en ontdekte, dat twintig sieraden voor een gezamenlijke waarde van ƒ 10.000,— waren verdwenen.

Dezelfde jongeman was daags tevoren verschenen bij een blok flatwoningen in Kensington, nu als inspecteur van de waterleiding. Tegen de vrouw in de portiersloge zeide hij, dat hij kwam waarschuwen, dat een van de hoofdleidingen als gevolg van een ontploffing op straat was vernield.

Hij liet haar zien, hoe zij de boiler gelijkvloers moest afdraaien en bood haar aan dit in alle flats te doen. Zij gaf hem de hoofdsleutel en in de flat van de waarnemende ambassadeur der Philippijnen, P. C. Llamas, stal hij juvelen ter waarde van ƒ 2000.—.

In een andere flat werd hij verrast door terugkerende bewoners. Kalm en rustig vertelde hij zijn verhaal opnieuw en toen hij wegging was de hele familie in de weer met het vullen van potten en pannen, omdat hij gezegd had, dat er tijdelijk geen druk op de waterleiding zou staan.

Scotland Yard heeft maanden geleden reeds alle wijkcommissarissen naar het hoofdbureau ontboden om het dossier van de pseudo-inspecteur te bestuderen. Zijn signalement wordt telkens aangevuld en de politie waarschuwt huiseigenaars en huurders om niemand binnen te laten, die zich niet kan legitimeren, maar de dief is nog steeds niet gevangen. Een van zijn vorige slachtoffers was het socialistische Lagerhuislid Richard Crossman.

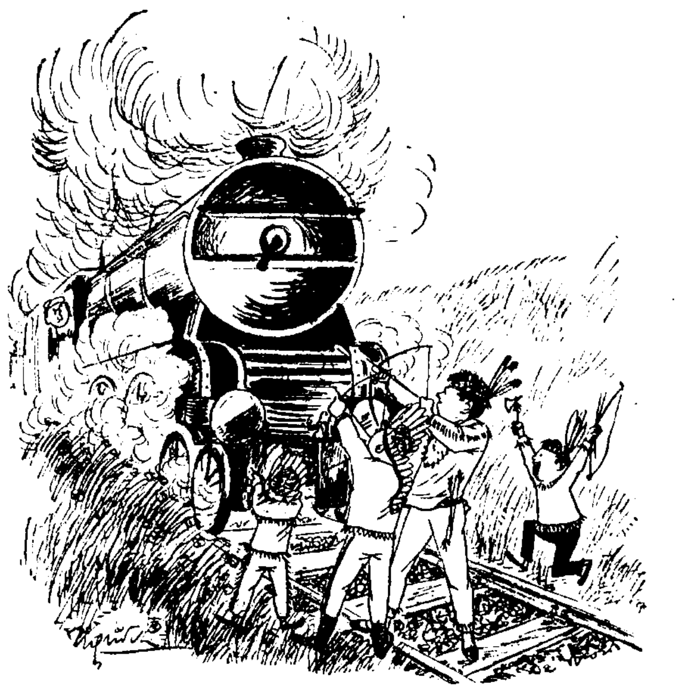
Tussen neus en lippen

Indiaantje spelen

Vier „roodhuiden" hebben de sneltrein van Benevento naar Avellino tot staan gebracht. Zij stonden op de rails en bedreigden de locomotief met pijl en boog.

Het waren vier jongetjes, een van tien, een van zeven en twee broertjes, van vijf en zes, die ieder een volledig Indianenpak aan hadden.

De machinist, die bang was de jochies te overrijden, liet de trein stoppen en gaf de „roodhuiden" vervolgens stuk voor stuk een flink pak rammel.

Verwende vrouwen

De charmante, 39-jarige Kazuko Aso, de dochter van de Japanse premier Josjida, die dezer dagen een bezoek aan Rome bracht, vertelde in een interview aan United Press, dat haars inziens de Amerikaanse vrouwen veel te veel verwend werden door hun mannen. „Maar de Japanse mannen worden schandelijk verwend door hun vrouwen", voegde zij daar aan toe. „Wat dat betreft, blijft het dus om het even". Mevrouw Kazuko Aso, wier eerste naam „dochter des vredes", wier tweede naam „veld van jasmijn" betekent, droeg ondanks deze poëtische namen een zeer Westers aandoende combinatie van een sweater en een grijs flanellen rok.

De directeur van haar hotel in Rome had zijn best gedaan om de suite van de Japanse premier en zijn dochter er zo Japans mogelijk te laten uitzien. O.a. had men met veel tact een Oosters schilderij in de suite opgehangen, dat echter, zoals mevrouw Aso met een fijn glimlachje verklaarde, niet Japans, maar Chinees was.

Mevrouw Aso, die twee jaar in Washington gewoond heeft, zeide veel van dit land te houden, maar de vrouwen te verwend te vinden.

„Misschien worden de vrouwen zo door hun mannen verwend, omdat ze zo mooi zijn, maar toch heeft dat in de watten leggen vaak rampzalige gevolgen", aldus Kazuko Aso.

Eigen rechter

De heer Robert Burns uit Denver deelde aan de politie, die een onderzoek instelde naar een auto-ongeluk, waarbij Burns betrokken was, mede, dat hij reeds een boete had betaald en wel aan de bestuurder van de wagen, waarmede hij in botsing was gekomen.

Burns zeide, dat de bestuurder van de andere wagen op de plaats van het ongeluk zelf geconcludeerd had, dat hij geen schuld had. Hij verzocht Burns toen om zijn portefeuille, haalde er 60 dollar en zijn rijbewijs uit, en reed weg, de ongelukkige, ietwat schaapachtige, autobezitter alleen achterlatende.

Dames in het verkeer

Naar de „American Automobile Association" vertelt, heeft men reeds in klassieke tijden veel te stellen gehad met de dames in het verkeer.

In Rome was het van 205 tot 185 vóór Christus aan vrouwen verboden om een wagen te besturen. In dat jaar ontstond er echter een ware revolte van de vrouwen tegen de mannen, waarbij deze laatsten gedwongen werden om de vrouwen weer hun „rijbewijzen" terug te geven.

Omstreeks diezelfde tijd liet Lycurgus in Athene een wet aannemen, waarbij de vrouwen eveneens het recht ontzegd werd om een wagen te besturen. Ook hier kwamen echter de vrouwen tegen de mannen in verzet en de echtgenote van Lycurgus was de eerste, die de wet overtrad. Zij werd daarvoor beboet met een bedrag van 6000 drachmen.

Avonturen van PILO OT STORM

663. — Ja, dat heer Lubin iets in zijn schild voerde was zeker! Ogenschijnlijk was hij er met zijn maagpijn slecht aan toe. Zijn pafferige ongeschoren voorkomen maakte hem nu niet direct tot een toonbeeld van gezondheid. De bewaker was zo welwillend om de gevraagde poeders voor Lubin te halen, maar hoewel de man terdege op zijn qui vive was, had hij te weinig ervaring met de gevangene om te kunnen vermoeden wat deze van plan was. Lubin ging te werk volgens een zorgvuldig voorbereid plan. Toen de bewaker vlak voor de traliedeur van zijn cel kwam staan om hem het gevraagde te overhandigen, wierp Lubin hem opeens de inhoud van het glas water in het gelaat en sloeg in de zelfde beweging het hoofd van de man hard tegen de tralies.

En nog eens, tot de wachter versuft in elkaar zakte. De sleutelbos losmaken en de deur van zijn gevangenis openen, was het werk van een ogenblik. Snel boog Lubin zich over de roerloze gestalte heen en haalde de revolver uit de holster. Dat blaffertje kon hem nog wel eens goed van pas komen.

In middels hadden de drie helicopters van de reddingsexpeditie de plek bereikt waar de „Lonesome Polecat" diep onder de sneeuw lag. Opgewonden figuurtjes snelden de redders tegemoet.

Leger des Heils-Kolonel Govaars overleden

Amersfoort. — In het ziekenhuis „De Lichtenberg" te Amersfoort is dezer dagen op 88-jarige leeftijd overleden de kolonel van het Leger des Heils Gerrit Jurriaan Govaars, de man, die in 1887 als eerste de Leger des Heils-arbeid in Nederland heeft aangevat.

De heer Govaars is gedurende korte tijd gereformeerd onderwijzer geweest. Op 26 Februari 1886 maakte hij kennis met William Booth. Zij werkten samen in de gevaarlijkste achterbuurten van Londen, zoals Lime House en White Chapel, waar „Jack the Ripper" opereerde.

FAROEK slachtoffer van historische muntvervalsing

Cairo. — De Egyptische regering biedt op het ogenblik een kostbare muntenverzameling ten verkoop aan, die toebehoord heeft aan ex-koning Faroek. Natuurlijk is het daarbij niet alles goud, wat er blinkt. Maar bovendien blijkt het goud, dat er is, niet altijd van de goede soort te zijn. In de catalogus staan n.l. vermeld twee gouden munten, een van tien en een van twintig dollar, die geslagen zouden zijn tijdens de Gold Rush in Brits Columbia gedurende de jaren zestig van de vorige eeuw.

Als de munten echt waren geweest, zouden ze minstens ƒ 150.000,— hebben opgebracht. Misschien heeft Faroek er nog wel meer voor betaald.

Maar het zijn knappe vervalsingen, die nu niet meer dan ongeveer 200 gulden zullen halen. Zodra de catalogus verscheen, waren er verzamelaars, die de echtheid van de beide muntstukken betwistten. Volgens hen bestaan er nog maar twee series van: een in het Brits Museum en de ander in het parlementsgebouw van Brits Columbia.

Deskundigen werden er bij geroepen. Zij ontdekten, dat Faroek's munten wel van goud waren, maar niet van het zeer bleke goud van Brits Columbia waaruit de oorspronkelijke munten zijn geslagen. Faroek is blijkbaar het slachtoffer geweest van historische valsemunterij.

Idee van een vliegeniersvrouw

Londen. — Marguerite Stonehouse, echtgenote van een piloot van de Engelse luchtvaartmaatschappij BOAC heeft — naar aanleiding van het recente ongeluk van de Triton — het idee geopperd om op elk vliegveld een reddingshelicopter te stationneren.

De week in Engeland

(Van onze Londense correspondent)

Juffrouw Florence Horsbrugh, die de portefeuille van Onderwijs prijsgaf en de regering verliet bij de jongste kabinetswijziging, leed aan dezelfde kwaal als die welke de voormalige Minister van Koloniën gehaat maakte bij de socialistische oppositie. Zij miste het vermogen de pil te vergulden. Haar uiterlijk en haar optreden alsmede de onversaagdheid, waarmee zij op aanvallen van de oppositie reageerde, schenen de ergste verdenkingen van Labour te wettigen. De jacht op het enig vrouwelijk lid van de Churchill-regering ontaardde in een heksenjacht. Na haar aftreden huilden de honden van genot. De Daily Herald spreidde een zegebanier over zes kolommen van de voorpagina: „Juffr. Horsbrugh krijgt de bons". Eveneens op de voorpagina en iets wat „volkser" voerde de linkse Daily Mirror te kop: „Flo goes at last!" En, vetgedrukt in het hoofdartikel, heette het: „Meer dan een jaar geleden gebood de Mirror aan Flo heen te gaan. Het is jammer dat zij — en Churchill — zo lang nodig hadden om tot het zelfde inzicht te komen." De Mirror, die een proces wegens smaad tegen Churehill verloor („Whose finger on the trigger?") maakte van de gelegenheid gebruik om Churchill er nogmaals op te wijzen, dat het tijd is voor hem om heen te gaan.

Et tu, Brute

Doch ook The Times achtte de tijd gekomen om in een hoofdartikel de kwestie van Churchill's heengaan aan te roeren. Het blad vond het onderwerp „in vele opzichten pijnlijk." Het beschouwt hem als „de grootste Engelsman nu in leven" (een anti-climax na Anthony Eden die Churchill onlangs „de grootste man nu op aarde" noemde) en verzekert hem een uiterst eervolle plaats in de geschiedenis vanwege zijn onschatbare verdiensten voor Engeland en de wereld. Het is er voorts van overtuigd dat Churchill niet langer aan zal blijven dan gerechtvaardigd is, maar het adviseert hem rekening te houden met factoren op „een minder belangrijk peil." Het electoraat, aldus het blad, vertoont dikwijls de schijn van ondankbaarheid en zal wellicht geneigd zijn minder te denken aan Curchill's grote verdiensten ook in de tijd na de oorlog, dan aan de nieuwe figuren in de regering. En de kiezers, aldus nog steeds The Times, zouden meer geneigd zijn deze figuren opnieuw aan de macht te brengen indien laatstgenoemden de kans kregen te laten zien, wat zij waard zijn. Het blad is heel voorzichtig, doch het is moeilijk 't hoofdartikel anders uit te leggen dan als een hoffelijke aansporing tot Churchill plaats te maken voor Anthony Eden, opdat het volk zal kunnen zien wat Eden waard is als leider van regering en partij.

Het was de Manchester Guardian die met enige klem wees op wat zonder enige twijfel de zwakste plek is in de ingrijpende kabinetswijzigingen. Het Britse Ministerie van Voedselvoorziening had grotendeels zijn bestaansrecht verloren.

Churchill achtte de tijd gekomen om het ministerie op te heffen. Doch een deel van de werkzaamheden van het overbodig geworden departement gaat ook voort nadat alle rantsoenering is opgeheven. Churchill heeft deze werkzaamheden ondergebracht bij het Ministerie van Landbouw. Zoals de Manchester Guardian terecht opmerkt heeft het voormalige Ministerie v. Voedselvoorziening gewerkt als een rem op de hoge-prijzen-politiek van het Britse Ministerie van Landbouw dat niet de verbruikers doch de boeren naar de ogen pleegt te kijken. Maar nu is het 't Ministerie van Landbouw dat de zeggenschap krijgt over de voedselimport en het gevaar is zeer groot dat het de voedselimport zal manipuleren ten gunste van de binnenlandse landbouw die veel duurder produceert dan de buitenlandse. „Het is ongetwijfeld waar", aldus zegt het blad wreed, „dat een Labourregering hetzelfde gedaan zou hebben; want Labour is even schaamteloos in de wijze waarop het probeert de stemmen van de boeren te winnen, stemmen die Labour nooit zal krijgen. Maar van het standpunt van de massa is dit een slechte maatregel."

Niet zonder belang is het feit, dat bij de kabinetswijziging de Minister van Pensioenen een zetel kreeg toegewezen in het kernkabinet van 18. Aan deze maatregel hangt de geur van komende verkiezingen. Er is één populaire maatregel die de Tories zeker zullen nemen om een goede stemming te wekken in het land voor de algemene verkiezingen, namelijk het verhogen van de ouderdomspensioenen. Vandaar dat de post van Minister van Pensioenen opeens zo belangrijk geworden is dat men de Minister heeft opgenomen in het kernkabinet. Met het verhogen van de ouderdomspensioenen en wellicht een aantrekkelijke begroting in April zullen de conservatieve lendenen omgord zijn voor de nieuwe strijd. Wanneer? Het merendeel van de lopende weddenschappen heeft betrekking op October van het volgend jaar. Maar niemand heeft zekerheid en Sir Winston de Zwijger zwijgt.

Een groot werk

Dezer dagen verschenen de laatste vier delen van het tiendelig opus van Professor Arnold J. Toynbee: „A Study of History." Dit werk waaraan Engelands geleerdste levende historicus dertig jaren van zijn leven heeft gewijd en dat de omvang heeft van een 35-tal struise romans is na het meesterwerk van Gibbon de grootste historische studie welke ooit in de Engelse taal door een persoon is geschreven. De laatste vier delen zijn begroet met grote geestdrift. Ze zijn eveneens reeds verschrikkelijk uitgekreten. De vriendelijkheid die de aanvallers bezielt wordt treffend geïllustreerd door fraaie uitlatingen als de volgende van de historicus A. J. P. Taylor, die het werk besprak in de New Statesman: „De eerste zes delen hebben alle records als best-seller gebroken en worden als dollarexport slechts door whisky overtroffen." En van dezelfde geleerde criticus: „Deze monsterachtige delen met hun vertoon van geleerdheid zijn een verwerping van het Rationalisme." Een ander geleerd historicus, Hugh Trevor-Roper, schreef in The Sunday Times de volgende geleerde waardering: „Goochelend met zijn een-en-twintig beschavingen, en zijn goocheltrucjes voorthelpend met onvoldoende belichting, afleidende geluiden en een zekere hoeveelheid intellectuele hokuspokus, doet hij het voorkomen, alsof hij bewezen had wat hij alleen maar beweerd heeft. Dit lijkt mij, bij een zo geleerd man, een verschrikkelijke verkrachting van de geschiedenis."

Het Duitse leger - nieuwe stijl

„Zoudt U misschien op willen staan, meneer de soldaat?"

Nederlandse deskundigen concluderen:

Schotels vliegen slechts in fantasie van waarnemers

Allerlei normale verschijnselen voor vliegende schotels aangezien

Utrecht. — In het begin van September van dit jaar kwam bij de Utrechtse sterrewacht een aantal berichten binnen over waarnemingen van merkwaardige verschijnselen in de lucht. Na een oproep in de dagbladen werden ongeveer tweehonderd brieven uit alle delen van het land ontvangen. De bestudering en bewerking van dit materiaal heeft tot de conclusie geleid, dat de vliegende schotels — eens te meer — naar het rijk der fabelen moeten worden verwezen.

Het blijkt dat de waarnemingen niet alle op hetzelfde verschijnsel slaan, want in de brieven worden uiteenlopende dagen en tijdstippen genoemd. De berichten hebben betrekking op een tijdsinterval van ongeveer tien dagen.

De verschijnselen, waarover de waarnemers schrijven, vallen uiteen in vier groepen: Een aantal waarnemers in de omgeving van Nijverdal heeft zich laten beetnemen door schooljongens die een vlieger met een lampje aan de staart hadden opgelaten. Ook de ballonnen met een lampje eraan, die (voor het onderzoek van de windrichting) dagelijks door het KNMI worden opgelaten, werden door sommigen voor „vliegende schotels" aangezien en aan de sterrenwacht gerapporteerd. Andere waarnemingen, vooral uit de kuststreek, hadden betrekking op de door straaljagers achtergelaten condensatiestrepen of op deze vliegtuigen zelf, blinkend in het licht van de ondergaande zon. Juist in die tijd werden uitgebreide manoeuvres gehouden. Tenslotte was er een aantal waarnemers dat kennelijk een vuurbol heeft gezien. Een vuurbol is een zeer heldere vallende ster". Helaas was het aantal waarnemingen te klein en te onvolledig om van deze vuurbollen de baan te bepalen. Dit zou wel mogelijk geweest zijn bij een groter aantal.

Sedert 1947 zijn reeds een 4000-tal brieven ontvangen over aan de hemel geziene lichtverschijnselen. Onder deze vierduizend was een aantal, dat, althans volgens de waarnemers, betrekking had op „vliegende schotels". Merkwaardig is echter dat vuurbollen steeds door een soms zeer groot aantal waarnemers uit het gehele land en ook daarbuiten worden opgemerkt, terwijl het bij een bericht over „vliegende schotels" steeds een of enkele waarnemers betreft op niet meer dan één punt; deze berichten worden nooit bevestigd door meldingen uit andere plaatsen.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 22 October 6.078.000 vaten tegen 6.130.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

„*Dandy*" het nieuwe kapsel

Snellere droogmethode

(Van een medewerker in Nederland)

De componist Liszt kent men van plaatjes de warrige haardos van de getourmenteerde, die zijn lokken tegen de draad instrijkt, terwijl zijn creatieve geest vecht met de Muze. Daarop schijnen de kappers zich geïnspireerd te hebben, toen ze voor deze winter de nieuwe haarmode, die altijd de hekkesluiter is van het modeseizoen, hebben vastgesteld. Langs voorhoofd, slapen en oren moet het korte haar quasi nonchalant naar voren springen, in veervormige plukjes, die grotere „komma's" vormen dan bij het kapsel à la Fronde, dat vorig jaar werd gelanceerd. De indruk die het korte kapsel nu geeft, dat de naam „Dandy" draagt, is nog iets warriger en uitdagender dan het vorige seizoen.

De Technische club van het Kappersbedrijf heeft de uit Parijs afgekeken nieuwtjes onlangs in Carlton te Amsterdam aan geïnteresseerden uit de kapperswereld — aan wie wij straks onze hoofden weer gaan toevertrouwen — laten zien, op een tiental modellen. Vliegensvlug bewerkten de in rok gestoken demonstrerende coiffeurs, schaar, borstel, kam, haarnet en brillantinespuit puilende uit de zakken van het plechtstatig costuum, de gewatergolfde hoofden, waaruit de tien varianten op het „Dandy"-type zich ontpopten.

Vanuit de platgeborstelde kruin kan het haar iedere richting volgen, zoals gezegd, van voren het gezicht omwaaiend, van achteren met lichte golf, maar niet geschoren in de nek. De pointe van dit kapsel dat soms aan een poppepruik doet denken, is de wijze van knippen. Daarmee valt en staat de beweeglijkheid, die er het effect aan geeft. Ieder haarstrengetje moet worden rondgedraaid vóór de schaar er ingaat. In de nek is het haar 2 cm lang, op de kruin zowat 6 cm. Volgens de nieuwe wijze van drogen wordt elk haarplukje, dat vroeger om een klemmetje werd gerold, nu gevleid over een rolletje watten. In tien minuten is het haar, aldus „ingelegd" droog onder de kap.

Maar zoals ieder kort kapsel vraagt de „Dandy"-coiffure veel onderhoud. Elke twee maanden moet de slappe permanent worden vernieuwd. De haarkleuren tenderen ditmaal sterk naar rood en dragen prachtige namen als „Romeins Goud" en „Arabische Nachten". En al dat moois kan dan, zonder verstoord te worden, verdwijnen onder de herlevende pothoed. Want kapper en modiste houden natuurlijk ruggespraak over de dingen die ze ons aandoen.

Het quasi nonchalante nieuwe „Dandy" kapsel.

Gelegaliseerde wandaden?

Tiro documenteert zijn beschuldigingen

New York. — Hasan Mohammed Tiro, die zegt de „Islamietische republiek Indonesië" te vertegenwoordigen, heeft aan de secretaris-generaal der V.N., Dag Hammarskjöld wat hij noemde „gedocumenteerde bewijzen van massale schendingen van mensenrechten, begaan door het regiem Sastroamidjojo in Indonesië ,voorgelegd.

Tiro verzocht het 10 pagina's tellende document door te geven aan de Economische en Sociale Raad, de commissie voor mensenrechten en de leden-naties, en het op te nemen op de agenda van de algemene vergadering.

In het document noemde hij 32 gevallen van moord en marteling, 24 gevallen van brandstichting en 34 gevallen van roof, die, naar hij zeide, in de provincie Atjeh hebben plaats gevonden gedurende het regiem Sastroamidjojo. Elk geval, zeide hij, was gebaseerd op de parlementaire notulen.

Geheimzinnige koffer na een jaar afgehaald

Utrecht. — De eigenaar van de koffer, die ruim een jaar geleden bij een der Utrechtse hotels werd achtergelaten, heeft zich gemeld. Hij bleek te zijn de zestigjarige uit Warffum afkomstige Tjaart Doornbos, die vijfendertig jaar geleden naar Canada is geëmigreerd en inmiddels reeds lang tot Canadees is genaturaliseerd. Hij is werkzaam bij een goudmijn in Yellowknife en hij maakt van tijd tot tijd een reis naar Europa. Vorig jaar heeft hij de koffer in Utrecht moeten achterlaten omdat hij niet meer wist waar hij hem had afgegeven.

Vorige week kwam hij, op reis van Napels naar Groningen, bij het Utrechtse politiebureau om te informeren naar zijn koffer van het vorig jaar. Behalve over de 28 klinkende dollars had hij zich over de verdere inhoud geen zorgen gemaakt. De effecten, hier geschat op een waarde van duizenden dollars, zijn volgens hem vrijwel waardeloos.

De koffer was inmiddels doorgegeven aan de Rijksidentificatiedienst in Den Haag. Daar zal de flegmatieke oud-„Gröninger" hem afhalen.

Prof. Witteveen te Rotterdam:

Revaluatie verdient verre voorkeur boven loonsverhoging

Wantrouwen is ten onrechte

Prof. dr. H. J. Witteveen, hoogleraar aan de Economische Hogeschool te Rotterdam, heeft aan een lunch van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel te Rotterdam gesproken over loonsverhoging of revaluatie.

Waarom wordt van deze twee mogelijkheden, die tot hetzelfde doel leiden, die van revaluatie zo weinig aan de orde gesteld? Het antwoord meende spreker vooral te moeten zoeken in de omstandigheid, dat loonsverhoging zich zo veelvuldig voordoet, dat men er mee vertrouwd is geraakt, maar tegenover revaluatie staat men, overigens ten onrechte, wantrouwend.

't vraagstuk van de lonen en prijzen moet gezien worden tegen de achtergrond van de inflatie in en na de oorlog. Deze inflatie, aldus prof. Witteveen, leidt tot een buitengewoon onrechtvaardige herverdeling van inkomens, vooral t.a.v. de vaste inkomentrekkers. Indien inflatie zich voort blijft zetten, is er in principe voor deze vergeten groepen heel weinig te doen.

Wat betreft het alternatief revaluatie of loonsverhoging wijst prof. Witteveen er op, dat de volgende verschillen zijn aan te geven: loonsverhoging leidt tot inflatie. Revaluatie doorbreekt de fatale prijsspiraal en heeft het gevolg, dat de „vergeten groepen" gaan mee profiteren. Een factor, welke niet vergeten dient te worden, noemde spreker, dat loonsverhoging speciaal ongunstig werkt t.a.v. arbeidsintensieve bedrijven, revaluatie **echter treft alle bedrijven tegelijk.**

Prof. Witteveen komt tot de conclusie, dat revaluatie verre de voorkeur verdient boven loonsverhoging. Toch zijn er nog enkele tegenargumenten, alhoewel spreker deze heel zwak vond:

Als eerste tegenargument is te noemen het belang van vaste wisselkoersen, maar bij de voorgestelde revaluatie gaat het om een betrekkelijk geringe correctie, en als men wil spreken van „geknoei met geld", dan kan men dat beter doen t.a.v. de loonronden.

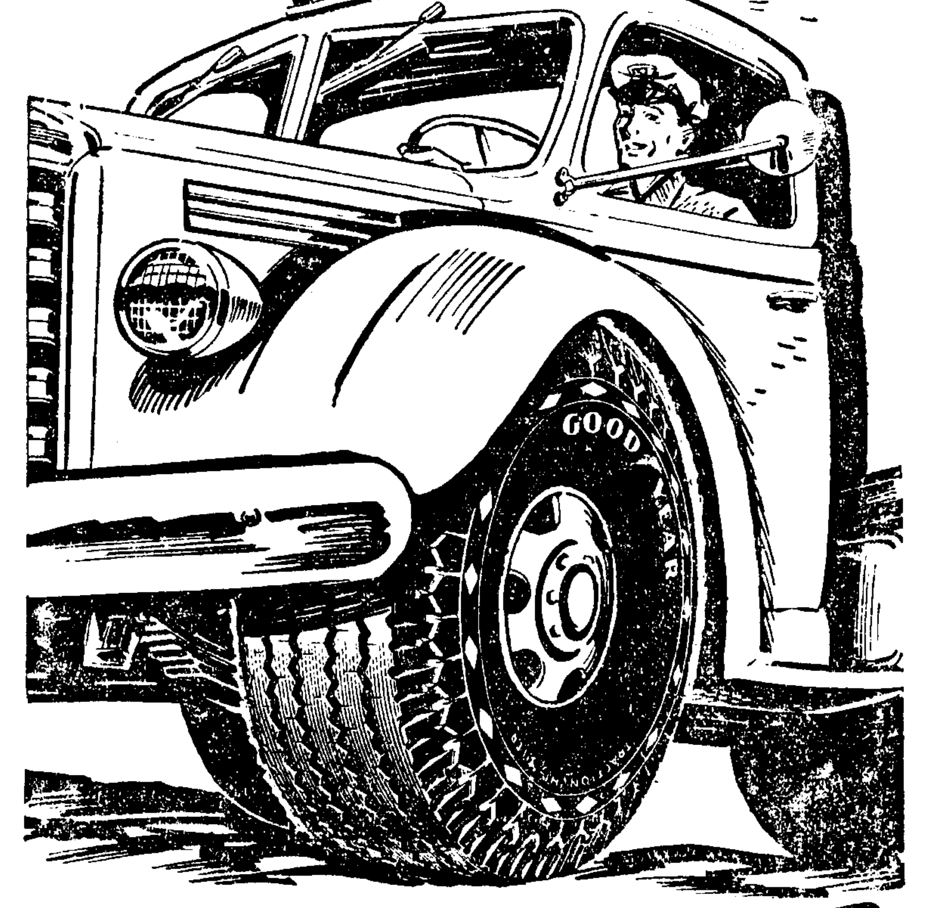
Grondoorzaak van alle bezwaren tegen revaluatie is, dat men er onwennig tegenover staat. Revaluatie heeft effect op korte termijn op de betalingsbalans, loonsverhoging werkt langzamer uit. Het gevolg is, dat voor producenten de ongunstige gevolgen onmiddellijk voelbaar worden, voor de consumenten voordelen eerst op langere termijn; dit alles maakt, dat revaluatie moeilijk door het keelgat glijdt.

Tenslotte noemde spreker het tegenargument, als zou een revaluatie internationaal onmogelijk zijn, onjuist. Internationaal zal er geen weerstand te overwinnen zijn. Dat er zo weinig aandacht aan revaluatie wordt geschonken, had volgens prof. Witteveen ook nog een politieke oorzaak: achter elke loonsverhoging staan n.l. belangrijke groeperingen: de vakverenigingen. De pleidooien voor loonsverhoging komen uit politieke kring, die voor revaluatie uit academische kring.

Monaco geeft bijzondere zegels uit

Monaco. — Dit najaar zal het vorstendom Monaco een serie postzegels uitgegeven, gewijd aan het zendingswerk van Albert Schweitzer.

De serie zal bestaan uit 4 postzegels. De zegel van 2 francs stelt de aanlegsteiger te Lambarene voor; de zegel van 5 francs geeft een afbeelding van dr. Schweitzer; het ziekenhuis te Lambarene is afbeelding van de postzegel van 15 francs en de luchtpostzegel van 200 francs geeft het beeld van dr. Schweitzer als medaillon met een tropisch landschap op de achtergrond. Het is voor de eerste maal, dat dit overwegend R. K. vorstendom, dat beroemd is om zijn kleurrijke postzegels, een vooraanstaand protestant heeft geëerd.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

17)

„Het is niet onze bedoeling u lastig te vallen, doch wij mogen niet langer verzwijgen, dat het hoog tijd is geworden uw nieuwe boek aan te kondigen. Wij zouden het zeer op prijs stellen, indien u ons hiervan alvast een kort uittreksel zoudt kunnen verstrekken. Zoals u bekend is moet onze catalogus voor de koloniën thans reeds spoedig in zee en als het in uw bedoeling ligt uw nieuwe boek de volgende zomer het licht te doen zien, zoals wij hopen, dan dient het thans reeds te worden aangekondigd. Het spijt ons dat wij u hierom opnieuw moeten verzoeken, doch deze aangelegenheid kan thans werkelijk geen uitstel meer lijden."

Hij kon slechts één antwoord geven op de brief en dat antwoord zou de onverbloemde waarheid bevatten hoe het met hem gesteld was. Maar hij wist reeds vooruit, dat meneer Gerald, de loyale, vriendelijke directeur van de uitgeversmaatschappij, er geen woord van zou geloven.

„Kom, beste vriend, dat heb je vroeger ook al zo vaak beweerd. Onvruchtbaar? Geen sprake van. Het beste boek van je leven moet je nog schrijven! Zeg maar gauw wanneer wij het zullen laten verschijnen."

Hij koesterde veel sympathie voor meneer Gerald, maar zijn vertrouwen benauwde hem wel eens. Alice moest hem morgen maar opbellen en zeggen dat hij op reis was, doch dat hij hem zeker niet teleur zou stellen.

„Vader!"

Het was Alice, die hem riep. Hij ging de gang op en zag haar in zijn slaapkamer bezig zijn reisbenodigdheden gereed te leggen. Hij voelde zich altijd een beetje beschaamd over de onbaatzuchtige zorgen, die zij aan hem besteedde.

„Als je nog afscheid wilt nemen van Roger, dan moet je nu gaan," spoorde zij hem aan. „Vanmiddag is er niemand thuis en wij zouden om één uur gaan lunchen bij de Fergusons."

„O ja, en ik moet ook nog naar Cook's reisbureau."

„Maar, vader!" riep zijn vrouw verwijtend uit. „Je hebt toch zeker wel voor een reisbiljet gezorgd en een slaapplaats besproken? Wat ben je toch in 's hemelsnaam voor een man. Werkelijk, Henry, als ik het niet voor je doe...."

„Stil maar, dat is allemaal in orde," suste hij haar. „Ik had alleen mijn chequeboek vergeten en ik heb beloofd, dat ik nog even aan zou komen om te betalen."

„Ze hadden je het plaatsbewijs evengoed kunnen toezenden en dan had je hun een postcheque kunnen sturen," vond Alice. „Ze kennen je toch zeker wel?"

„Och ja, maar dat wilde ik niet vragen, begrijp je. Zij krijgen daar soms zulke eigenaardige mensen."

Mevrouw Fanning wierp haar echtgenoot een veelbetekenende blik toe. „Dat krijgen ze zeker," liet hij zich spontaan ontvallen.

„Dus dan ga ik maar even uit om Roger goedendag te zeggen," hernam Henry Fanning aarzelend. „Eigenlijk zou ik het evengoed na de lunch kunnen doen, liefste."

Zijn vrouw schudde glimlachend het hoofd en drukte een kus op zijn wang. „Ga nu maar, vader. Als je naar mijn raad luistert, ben je op de goede weg. Zeg maar tegen Phyllis, dat ik morgen kom theedrinken, maar als zij soms plan heeft uit te gaan, hoeft zij voor mij niet thuis te blijven."

Henry Fanning verliet zijn woning en onderweg naar het huis van zijn zoon overwoog hij hoe het leven hem naast veel moeilijkheden toch ook veel geluk had gebracht. Op zijn eenentwintigste jaar was hij gehuwd met de beste vrouw van de wereld — onder omstandigheden, die hem wel eens ernstige zorgen hadden gebaard. Want zij bezaten niets en de courant, waarvoor hij werkzaam was als correspondent, was spoedig na hun huwelijk failliet gegaan.

„Henry, nu zul je eigen zaken moeten gaan drijven," had Alice toen gezegd.

„Hoe bedoel je?" had hij gevraagd.

„Wel, je bent een geboren auteur en je moest maar onmiddellijk aan een boek beginnen," had zij hem geantwoord.

En hij was inderdaad onmiddellijk begonnen. Het was een harde, lange weg geweest, waarop hij thans terugzag, doch Alice had nooit aan hem getwijfeld. De drie kinderen die zij bezaten waren hun trots — alle drie gezond, knap van uiterlijk en gelukkig terechtgekomen in het leven. De twee meisjes hadden een goed huwelijk gedaan. Henry, zijn zoon, had het geluk met beide handen naar zich toegehaald. Hij had een meisje gehuwd met enig fortuin, was gezegend met een lieve zoon en had een prachtig inkomen. De grote voet, waarop hij leefde, maakte zijn voorzichtige vader wel eens bevreesd. Roger zou een eerste klas opvoeding krijgen en was bestemd voor Winchester. Hij was een buitengewoon begaafd kind — en hoewel waarschijnlijk alle grootvaders dit van hun enige kleizoon dachten, was het in dit gevaal inderdaad een feit. Hij hield heel veel van dit kind en bij de plotseling invallende gedachte, dat hij het thans moest verlaten, voelde hij zich werkelijk weer ongelukkig.

Op de hoek van King's Road ging hij een winkel binnen, waar men hem heel goed kende. De jonge vrouw achter de toonbank ontving hem met een glimlach. „Goedenmorgen, meneer Fanning. Zoals gewoonlijk — een blikje toffees?" Zij nam een blikje van de toonbank en wreef het op. „Een prachtige dag, vindt u niet? Iedereen gaat uit. Ik wilde dat ik het ook kon doen."

„Eh, ja," stemde Henry Fanning toe. „Goedenmorgen!"

„Goedenmorgen, meneer, dank u wel."

De winkeldeur ging achter hem dicht en eensklaps vond hij die jonge vrouw onsympathiek. In geen maand zou hij die winkel meer bezoeken om toffees voor Roger te kopen, maar dat zou haar vrij onverschillig laten. En als hij haar verteld had, dat hij die middag op reis ging naar Wenen, zou zij hem ongetwijfeld hebben beschouwd als een der gelukkigste stervelingen ter wereld.

II

„Kijk eens wat een volk en ik zie politie ook," zei mevrouw Fanning, toen de taxi bij het Victoria-station voorreed. „Er moet zeker een voornaam personage met de trein van half vijf mee."

„Misschien staan die lui er wel om mij te zien," schertste Henry Fanning. Hij voelde zich als een terdoodveroordeelde en zijn scherts had iets van galgenhumor.

Een kruier nam de bagage van hem over — twee kleine handkoffers en een schrijfmachine. Die schrijfmachine was een symbool van de hoop, waarmee hij op reis ging.

„Wel, daar heb je Lamond van de vreemdelingendienst," zei hij eensklaps. „En de loper is ook uitgelegd. Die voorbereidingen zijn bepaald voor een vorstelijke persoonlijkheid getroffen."

Terwijl hij het zei passeerden hem een paar heren met een treurig voor zich uit blikkend jongetje in hun midden. Mevrouw Fanning bleef plotseling staan. „Wel, weet je wie dat is, vader?" viel zij verrast uit. „De kleine kroonprins van Slavonië, die hier op school geweest is!"

„Arme jongen," mompelde Henry Fanning. „Het zou me niet verwonderen, als er nu al een bom voor hem gereed ligt. Welk een ongelukkig leven gaat zo'n jongen tegemoet."

„Zou hij de waarheid al weten omtrent zijn vader?"

„Het is voor hem niet te hopen. Zo'n verschrikkelijke tijding komt in waarheid altijd nog te vroeg. Zijn vader in stukken gereten...."

Zij stonden voor de trein en bestegen de Pullman-wagen. De blik van mevrouw Fanning viel op een naam, die vastgehecht was op de gereserveerde plaats tegenover die van haar man. „Meneer Gollwitzer. Nu, dat is in ieder geval de dochter van mevrouw Lessing niet, zoals ik gevreesd had. Maar je zult haar nog wel zien verschijnen. Zij wacht beslist tot ik weg ben."

„Alice, stel je toch niet zo bespottelijk aan!" zei Henry Fanning berispend.

Zijn vrouw begon te lachen. „Je weet heel goed, vadertje, dat het alleen om jou te doen is. Mevrouw Fanning kunnen zij missen. Al durven zij niet nalaten haar hier of daar mee te vragen, zij blijft niettemin totaal overbodig."

Zij kocht een paar avondbladen voor hem, die nadere bijzonderheden brachten omtrent de moordaanslag op de koning van Slavonië. Een student had een bom naar hem geworpen, terwijl hij terugkeerde van de plechtige opening van een nieuwe universiteit. Op de voorpagina stonden foto's van de kleine kroonprins, van de school, die hij had bezocht, en van het huis van zijn gastheer in Surrey, waar hij de laatste dagen zijn vacantie had doorgebracht.

„Zij zullen die kranten wel voor hem weghouden," veronderstelde Henry Fanning.

„Waarschijnlijk wel, maar éens zullen ze het hem toch moeten vertellen," antwoordde zijn vrouw. „Arme jongen."

„Kijk eens, die plaats hier moet voor Friedrich Gollwitzer bestemd zijn," viel de schrijver plotseling uit. „Daar staat hij op het perron — hij koopt juist een krant. Wat zou de dirigent in Londen moeten doen?"

„De hemel mag het weten, maar in ieder geval heb je interessant gezelschap."

„Dat denk je maar. Ik ben nooit aan hem voorgesteld en kan hem toch niet aanspreken?"

„Toe- vader, nu moet je niet zo exclusief Engels zijn op reis. Als je thee drinkt reik je hem de suiker en dan is het ijs gebroken. Ik geloof dat hij naar Salzburg gaat — ik dacht ten minste zoiets te hebben gelezen."

Plotseling klonk er een fluitje en de passagiers haastten zich in de trein. Mevrouw Fanning nam afscheid met een hartelijke kus. „Dag, mannie, dag, vadertje...."

„Dag, Alice, lieveling."

Zij verliet de wagon en bleef wachten op het perron. Eindelijk zette de trein zich in beweging. Zij wuifde hem na tot hij uit het gezicht verdwenen was en liep langzaam terug naar de stationsuitgang. Op haar gelaat lag eensklaps een bezorgde trek. Tegenover haar man had zij zich altijd opgeruimd getoond, maar innerlijk was zij toch wel ongerust. Hij had nog nooit zo lang als thans op een nieuw idee hoeven wachten en zo terneergeslagen als de laatste tijd had zij hem niet eerder gekend.

HOOFDSTUK VII

MR. EMIL GERHARDT
BERLIJN

Het was werkelijk een schitterend feest!" zei Rex, in de hoek van de taxi gezeten.

„Brillant, en ik heb slechts weinig vrienden gemist," stemde Daphné enthousiast met haar broer in. „Het was een triomfantelijk afscheid."

„Ik zal het nooit vergeten, ik vond het heerlijk," zei Emil Gerhardt. „En nu — vaarwel, Londen, vaarwel, lieve Engelse vrienden."

„Stil toch, Emil, je zou me aan het huilen maken," vermaande Daphné hem vriendelijk. „Je komt immers terug."

„Ik hoop het — later eens," antwoordde Emil Gerhardt met een treurige stem.

(Wordt vervolgd)

Westerink naar Nederland

Verdienstelijk politieman en sportkenner verlaat Aruba

Oranjestad. — De heer Willem J. Westerink, hoofd van de Vreemdelingendienst op Aruba, is gisteravond per K.L.M.-vliegtuig naar Nederland vertrokken. Voor dit gebiedsdeel betekent zijn vertrek een groot verliest en al mag dan niemand onmisbaar zijn, voor- en tegenstander zullen ruiterlijk moeten bekennen, dat het geen gemakkelijke taak zal zijn zijn plaats in te nemen.

Geboren te Delden (Overijssel) op 13 November 1904, vervulde hij in Nederland zijn militaire dienstplicht en kwam in Juni 1930 in opleiding voor de uitzending naar Curaçao bij de Militaire Politie. Op 31 December 1930 op Curaçao aangekomen, werd hij ingedeeld bij de straatdienst, doch werd in 1933 overgeplaatst naar de Vreemdelingendienst. In deze dienst is hij zijn verdere loopbaan gebleven. In 1933 ging hij automatisch over van de Militaire naar de Burgerpolitie. In 1942 volgde zijn benoeming tot hoofdagent en op 5 December 1946 werd hij overgeplaatst naar Aruba, belast met de dagelijkse leiding van de Vreemdelingendienst.

Op 15 Juni 1927 trad de heer Westerink in het huwelijk met Aaltje Ziel (geboren 26 Juni 1905) en het echtpaar werd gezegend met zeven kinderen. Begin Augustus van dit jaar vertrok mevr. Westerink met de kinderen naar Nederland. Een maand later moest de heer Westerink in het hospitaal opgenomen worden voor een operatie. Hoewel de operatie uitstekend slaagde, is hij nadien toch niet meer de oude geworden.

Jarenlang was de heer Westerink actief, zowel in zijn werk als daarbuiten. De sport was zijn stokpaardje en hij ging daar, zover daar tijd voor was, geheel in op. De Tukker, vriend van iedere oprechte sportliefhebber en sportbeoefenaar, stak zijn mening nimmer onder stoelen of banken en niemand kan hem ooit betichten niet steeds recht door zee te zijn gegaan.

Mocht zijn mening niet steeds die van anderen, zijn geweest, een feit was het, dat hij eigen belang opzij zette voor het algemeen sportbelang. Nachtrust werd opgeofferd in het belang van anderen en dat heeft zich uiteindelijk gewroken. De operatie en vooral het gemis van vrouw en kinderen kon zelfs een Westerink niet meer dragen en een inzinking volgde. Wij kennen Westerink echter als een „taaie" en willen daarom niet twijfelen aan een volledig herstel. Alle omstandigheden waren jammer genoeg zodanig, dat zich alles op deze ene figuur had geconcentreerd.

Er zal een tijd komen — en o.i. is deze niet zo erg ver af — dat menigeen zal verzucht: „Was Westerink nog maar hier."

Langs deze weg danken wij Westerink voor het vele en goede werk, dat hij in het belang van de sport heeft gedaan en wensen hem van harte een spoedig herstel toe.

L.E.C. moet wachten

Oranjestad. — Meldden wij enige tijd terug, dat de L.E.C. een eis had ingesteld voor hoger loon, hetgeen door de Lago directie onderzocht zou worden, de directie die aanvankelijk beloofd had begin November te zullen antwoorden is na bekomen inlichtingen tot de conclusie gekomen, dat de eisen tot loonsverhoging in de politieke sfeer zijn getrokken. Aangezien Lago zich nimmer met politiek inlaat, heeft zijn besloten het overleg aangaande de looneisen uit te stellen tot na de verkiezingen van 15 November.

Herdenking Panama's Onafhankelijkheidsdag

Oranjestad. — Niet een gewone receptie kenmerkte de herdenking van Panama's Onafhankelijkheidsdag, doch de bijeenkomst van een 60-tal genodigden die van een cultureel programma hebben genoten. Toespraken, declamaties, muziek en voordrachten waren aan de orde van de avond. Onder de aanwezigen waren behalve Z.E. de Gouverneur, mevr. Struycken, de Gezaghebber, mevr. Kwartsz, de Z.E. Pastoor Burgemeester, de Commandant der Mariniers Veenhuys en bijna alle leden van het corps consulair, vele vergezeld door hun dames.

Nieuwe KLM dienstregeling

Vier maal per week naar Nederland

Willemstad. — De K.L.M. deelt ons mede, dat haar winterdienstregeling, welke op 1 November is ingegaan, de volgende veranderingen inhoudt. De vluchten op Nederland zijn van 5 op 4 teruggegaan, hetgeen normaal is voor de wintertijd. De vertrekdagen uit Curaçao zijn Dinsdag, Donderdag, Vrijdag en Zondag, terwijl de aankomst op Curaçao plaats vindt op Maandag, Dinsdag, Vrijdag en Zaterdag.

10 vluchten op Caracas

Een belangrijke verbetering is, dat op alle diensten naar Europa thans toerist- en Sleep-Air-plaatsen beschikbaar zijn.

Met Caracas

Tengevolge van de Luchtvaartovereenkomst met Venezuela vertonen de diensten van de Nederlandse Antillen naar Caracas een beangrijke inkrimping. In plaats van een dagelijkse dienst vanuit Curaçao en Aruba naar Caracas (in totaal dus 14 vluchten per week plus 1 Hollanddienst) wordt nu 4 maal direct uit Curaçao en 3 maal uit Aruba naar Caracas gevlogen. Evenwel wordt nog 2 maal per week met de Super Constellation en 1 maal per week met de DC-6B, welke naar Nederland gaan, Caracas aangedaan, zodat het aantal vluchten op Venezuela thans in totaal 10 bedraagt.

Op Miami

De dagelijkse dienst op Miami blijft gehandhaafd, evenwel met deze gunstige verandering, dat 4 maal per week passagiers vertrekken uit Curaçao niet meer in Aruba op een andere machine hoeven over te stappen, maar de vlucht met dezelfde Convair 340 wordt voortgezet. De aankomsttijd in Miami is voor alle machines op 16.00 uur gesteld, hetgeen buitengewoon gunstige verbindingen naar New York en andere belangrijke plaatsen in Amerika waarborgt.

Naar Mexico

De diensten naar Mexico blijven op twee vluchten per week gehandhaafd, echter nu niet, zoals tot dusver uitgevoerd op Maandag en Donderdag, maar op Dinsdag en Vrijdag. Op Dinsdag wordt de gehele vlucht uitgevoerd met een DC-6B, terwijl Vrijdags het traject Curaçao—Panamá met een Convair 340 wordt gevlogen en vandaar de tocht naar Mexico wordt voortgezet met een DC-6B.

De diensten op Lima vertonen een latere vertrektijd vanuit Curaçao (10.00 uur) en worden uitgevoerd op Dinsdag vertrekkend en op Donderdag binnenkomend vanuit Perú.

Tenslotte zij nog vermeld, dat de verbinding naar Trinidad 3 maal per week wordt onderhouden en wel direct vanuit Curaçao, in plaats (zoals eerst) via Aruba.

Konvooi naar Malta, boeiend filmwerk

Een der meest roemrijke episodes uit de laatste wereldoorlog, de heldhaftige historie van een eiland, dat zich door propaganda, hongersnood, noch bombardementen tot overgave liet bewegen, wordt verhaald in „Malta Story", een door Brian Desmond Hurst geregisseerde Rankfilm, die dit week-end in West-End draait.

Het is het goed recht van een filmer om door middel van het hem ter beschikking staande medium, roemvolle bladzijden uit de historie van zijn volk op het celluloid vast te leggen. Een recht, waarvan helaas al te vaak misbruik is gemaakt om suikerzoete romantiek of doorzichtige propaganda te bedrijven. Maar de regisseur van „Malta Story" is zo verstandig geweest, de feiten als zijn voornaamste scenarioschrijver te laten optreden en het resultaat is een eerlijke, zuivere en knap gemaakte film.

Natuurlijk is ook hier, zoals in elke film, waarin fantasie en werkelijkheid zijn verweven, de balans niet altijd volledig in evenwicht gebleven. De sfeer van het eiland, welks bevolking met evenveel toewijding aan de vervaardiging van deze film heeft meegewerkt als indertijd aan de oorlogvoering, is meesterlijk getroffen. Door de ter plaatse verfilmde speelscènes en gereconstrueerde gevechtshandelingen op vaardige wijze te mengen met fragmenten uit officiële oorlogsfilms — waarvan er enkele op de as-mogendheden werden buitgemaakt — plaatst de film de toeschouwer midden in de werkelijkheid.

Maar hoe sympathiek de bewoners van Malta ook worden voorgesteld, het leed en de offers van een enkele Maltese moeder (Flora Robson), wier dochter verliefd wordt op een Britse luitvlieger en wier zoon wordt geëxecuteerd als spion, geven slechts een onvolledig beeld van de moed, de volharding, de trouw en het uithoudingsvermogen, die de bewoners van Malta de onderscheiding met het George Cross ten deel deden vallen.

Het verhaal van „Konvooi naar Malta" is simpel: Peter Ross, een verkenningspiloot van de R.A.F., een verin 1942 op weg naar Cairo, maakt op Malta een tussen landing. Zijn toestel wordt tijdens een Italiaanse luchtraid vernield en hijzelf wordt bij gebrek aan vliegtuigen ingedeeld bij het garnizoen van het eiland.

In het burgerleven is Peter Ross archeoloog, die zich heeft gespecialiseerd in luchtfotografie. Als hem wordt opgedragen de vijandelijke vlootbewegingen te observeren, wijkt hij, ondanks het benzinegebrek dat op Malta heerst, van de voorgeschreven route af en maakt foto's van een spoorlijn, waarlangs zweefvliegtuigen worden vervoerd. Dit wijst op een invasie en in plaats van een reprimande, krijgt hij opdracht zijn verkenningsvluchten boven de spoorlijn voort te zetten.

Tijdens zijn verblijf op Malta raakt Peter verliefd op een meisje. Maar eer zij elkaar kunnen toebehoren, komt hij tijdens een gevaarlijke doch uiterst belangrijke verkenningsvlucht om het leven, nadat hij er nog in is geslaagd om de verlangde inlichtingen per radio aan zijn commandant door te geven.

„Malta Story" moge dan niet de meest grootste film zijn, die over de jongste wereldoorlog is gemaakt, zij is zonder twijfel één van de meest sympathieke en eerlijke, die zich in twee belangrijke opzichten gunstig onderscheid van haar Amerikaanse tegenhangsters.

Op de eerste plaats bederven de makers hun werk niet met een romantisch slot, dat bij dit gegeven niet anders dan een ongemotiveerde concessie zou zijn geweest aan het publiek en dat ernstig afbreuk zou hebben gedaan aan de werkelijkheidswaarde van het geheel. Deze realistische oplossing verzoent de meer critische toeschouwer tevens met de conventionele liefdesidylle, die aan de historische feiten is toegevoegd.

Op de tweede plaats stelt „Malta Story" een der meest karakteristieke eigenschappen in het licht van het Engelse volk, dat altijd een goede verliezer is geweest en dat zich in de nederlaag van zijn meest bewonderenswaardige zijde doet kennen.

Het deel, waarin de wanhopige en schijnbaar hopeloze strijd wordt geschilderd, die bevolking en garnizoen tegen een overmachtige vijand voeren, is dan ook verreweg het beste van de film, dat op aangrijpende wijze wordt afgesloten met de onvergetelijke beelden van het omlaagstortende verkenningsvliegtuig in zee.

Veel minder sterk is de schildering van de daarop volgende vernietiging door de Engelse strijdkrachten van een vijandelijk convooi, zodat het slot komt aan een anti-climax.

Daarentegen is de voorname rol, die het Katholieke geloof onder de bevolking van Malta speelt, juist getroffen. Een minder beheerste regisseur dan Hurst zou zich wellicht te buiten zijn gegaan aan overdrijving en sentimentaliteit, waardoor heel wat filmscènes, die betrekking hebben op de religie, zijn bedorven.

Hell and high water

De huidige filmmakers staan voor niets en in hun verbeelding laten ze al de meest afschuwwekkende atoomoorlogen voorbereiden. Het is een kolfje naar hun hand, nu met het CinemaScope-systeem de daarbij gepaard gaande explosies over het brede doek en d.m.v. het stereofonische geluid het gehele theater doordonderend, aan de bezoekers getoond kunnen worden.

Een onderzeeboot met een „uitgelezen bemanning van 29 baarlijke duivels", aldus de reclame voor „Hell and High Water", koerst met een geheime opdracht onder het wateroppervlakte der oceanen. De moeilijkheden worden niet alleen veroorzaakt door de atoomgeheimen, maar ook door de aanwezigheid op het schip van Denise, een assistente van een geleerde. Veel meer dan de helse wapens trekt zij de belangstelling van de bemanning. Het spreekt vanzelf, dat complicaties niet van de lucht zijn.

Liefhebbers die zich graag vermeien in „atomische toekomstfantasieën", kunnen genieten van het stoere spel van Richard Widmark als de duikbootkapitein en van dat van Belle Darvi als de vrouw, die ondanks alle voorspellingen; nu eens geen ongeluk op een onderzeeboot brengt. Voor personen boven 14 jaar, met sterke zenuwen in Cinelandia gedurende dit weekend.

Geruchten zijn onwaar

„Antilia" met voldoende reddingsmiddelen uitgevaren?

Willemstad. — Naar aanleiding van geruchten volgens welke de „Antilia", het Antilliaanse droomschip, niet met voldoende reddingsmiddelen aan boord zou zijn uitgevaren, hebben wij ons hedenmorgen gewend tot de heer Smith, de Inspecteur van de Scheepvaart Inspectie. Deze deelde ons mede, dat de „Antilia" met voldoende reddingsmiddelen aan boord is uitgevaren van Curaçao naar Aruba. Op Aruba kreeg de droomboot meer passagiers aan boord. Op voorstel van de heer Smith zijn toen twee reddingsboten meer aan boord genomen.

Momenteel heeft de „Antilia" vier reddingssloepen aan boord, waaronder een motorsloep, en 95 reddingsvesten. Volgens de Conventie van Londen in 1948 gesloten, is de „Antilia" volgens voorschrift uitgerust. Weliswaar zijn de Nederlandse Antillen nog niet bij deze Conventie aangesloten, maar de voorschriften worden al wel reeds toegepast. Verder voldoet het schip aan de eisen, gesteld door de Scheepvaartwet van 1952. In totaal heeft de droomboot nu 80 passagiers aan boord.

De heer Smith deelde ons mede, dat elke sloep plaats biedt aan 25 mensen. „Van een tekort aan reddingsmiddelen aan boord van de „Antilia" is dus geen sprake", aldus de Inspecteur.

De „Antilia" is gisteravond om 21 uur op Bonaire aangekomen en vandaar vertrokken om 00.05 uur, op weg naar Sint Maarten. Het schip wordt daar morgenavond verwacht.

De heer Smith deelde ons nog mede, dat de „Antilia" een goed schip is, het vaart uitstekend.

Nogmaals: de koperzaak

Willemstad. — Voor het Gerecht in eerste aanleg werden Woensdag jl. nog drie verdachten van diefstal van het C.P.I.M.-koper veroordeeld. A.A.R. die tezamen met de voorman F., waarover de „Amigoe" reeds schreef, zich aan koperdiefstal had schuldig gemaakt, hoorde 3 maanden onvoorwaardelijk tegen zich eisen. De rechter veroordeelde hem tot een gevangenisstraf van 2 maanden. M.H.J.M. was voorgeleid, beschuldigd van hetzelfde feit, eveneens gepleegd met voorman F., en hoorde dezelfde straf tegen zich uitspreken.

De Portugees A. de A. hoorde 2 maanden eisen; hij moet een maand gaan zitten. Hem was diefstal, subpoging tot diefstal ten laste gelegd.

Op reis

Willemstad. — De heer B., die in verband met de ruchtmakende koperzaak toen dertijd was gearresteerd en later is vrijgelaten, moet op 15 December as. voor de rechter verschijnen. De heer B. is inmiddels toestemming verleend om enkele zaken af te wikkelen in het buitenland. Op 15 December zal eveneens getracht worden om de zaak tegen de twee chèque-vervalsers B. en T. te behandelen. Zoals reeds gemeld, werden deze lieden, van Amerikaanse nationaliteit, resp. in Spanje en Antigua gearresteerd via de Interpol.

Sport-charter vlucht

Willemstad. — Op Zaterdag 6 dezer vertrekt een KLM charterplane naar Aruba om de baseball-ploeg van Lucky Strike te vervoeren. Tevens reizen naar Curaçad te vervoeren. Tevens reizen naar Curaçao de voetballers van „La Salle" die hier enkele vriendschappelijke wedstrijden komen spelen.

Liftmaster op Curaçao

Willemstad. — Voor de eerste maal is gisteravond op Curaçao een DC-A vrachtmachine van de KLM geland. Dit is het type Liftmaster, waarmee de KLM vorig jaar de race naar Christchurch won.

Het toestel dat momenteel op Curaçao staat is de PH D.F.B.-Generaal C.J. Snijders en arriveerde uit Caracas waar het in de loop van gisteren de Russische ploeg voor de wereldkampioenschappen scherpschieten bracht. De „Generaal Snijders" zal op de dr. A. Plesman Luchthaven weer van passagiers- tot vrachttoestel worden omgebouwd en dan a.s. Zaterdag vertrekken met als vracht een 2 ton wegende motor van een DC 6-B.

Griffier van Weel verlaat Antilliaanse dienst

Willemstad. — Naar wij vernemen heeft mr Pekelharing, Lid van het Hof van Justitie ontslag gevraagd. Zoals bekend was mr Pekelharing hier voor een bepaalde tijdsperiode gedetacheerd. Mr Pekelharing zal in Februari van het volgend jaar naar Nederland vertrekken.

Een tweede topfunctionaris die in de loop van het volgend jaar de Antilliaanse dienst (met pensioen) gaat verlaten is de Griffier van de Staten der Nederlandse Antillen, de heer A. H. M. van Weel. In hem verliezen de Antillen een griffier van uitzonderlijke kwaliteit.

Enorme verduistering bij grote maatschappij

Willemstad. — Woensdag heeft de Recherche aangehouden de heer W.A. P.M., oud 25 jaar, die ervan verdacht wordt een groot geldsbedrag te hebben verduisterd bij een grote maatschappij op Curaçao. Gisteren hield de Recherche aan de heren G.M. en A.P., resp. 32 en 38 jaar oud, beiden eveneens employees van bedoelde maatschappij, die medeplichtig zouden zijn. Het bedrag, dat met deze zaak is gemoeid loopt ver over de 60.000 gulden. De Recherche heeft de zaak in onderzoek.

Hoedt U voor namaak

Willemstad. — Indien de bewoners op het Flamingo-eiland vandaag of morgen een pamflet in handen gedrukt krijgen in een week-rose kleur, waarin Statencandidaat Lod. Gerharts notabene zelf verklaart dat de strijd verloren is, en de zetel verspeeld is aan de D.P. Abraham groep, dan weet men met een zeer goedkope en doorzichtige propaganda truc van het allerslechtste soort te maken te hebben.

Want dit pamflet is op Curaçao gedrukt op de persen van een drukkerij, die het met de waarheid in het algemeen en de waarheid, die men verkondigt op het politieke toneel, in het bijzonder niet zo nauw neemt.

De truck is doorzichtig vooral indien men bekenkt, dat bedoelde drukkerij nauwe relaties onderhoudt met een bepaalde politieke groepering, die er beslist geen belang bij hoeft, dat de Gerharts-Booi groep op Bonaire de verkiezingen wint.

Vieze kereltjes

Willemstad. — Het Hoofd van de Bonifaciusschool verzocht politieassistentie, daar kwajongens steeds de school binnenkomen en dan de ramen en pleinen bevuilen. Zelfs smeerden zij faecaliën op de ramen.

Het verkeer

Willemstad. — De V.A. behandelde gisteren twee aanrijdingen, 2 lichte aanrijdingen en gaf vier verbalen. Er is verder een aanrijding gemeld op Sta. Rosa, waar een personenauto tegen een voor hem rijdende wagen botste.

De opbrengst: 4 x

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie verleende gisteren viermaal bemiddeling en heeft verder geen bijzonderheden te melden.

Diefstal van vruchten

Willemstad. — Een aangifte van diefstal van verf, papaya's en zuurzakken, kwam binnen bij de recherche. De zaak is is onderzoek.

Padvinders spelen toneel

Goed geslaagde avond ten bate van nieuw troephuis

Willemstad. — Voor een goed gevulde toneelzaal van Habaai speelde de Sint Tarcisius-groep een groot aantal stenen voor zijn nieuwe troephuis bij elkaar. Dit was de eerste avond, alhoewel niet de officiële. Zijne Excellentie de Gouverneur, wiens zoontje lid van de Welpenorde is, heeft de wens te kennen gegeven een der voorstellingen bij te wonen, maar in verband met zijn reis naar Aruba moest dit tot Woensdag as. worden uitgesteld.

Voor deze openingsavond waren niettemin aanwezig de Diocesaan Commissaris, de heer Tirso Sprockel en de Hoofd Aalmoezenier, de Zeer Eerw. Pater M. v. Moorsel.

Nadat het Sint Tarcisius-groeplied door de welpen gezongen was, sprak de D.C. de aanwezigen toe, heette hen hartelijk welkom en gaf een korte uitleg van het werk der verkennerij, in aansluiting waarop hij de ouders aanspoorde, de leiding der padvinderij bij haar werk te helpen. Hij stak speciaal de Tarcisiusgroep een pluim op de hoed, vanwege de mooie prestatie met het instuderen van deze toneelavond geleverd.

Vervolgens zongen de welpen bij hun „kampvuur" een lied, waarna het doek openging voor de eerste comedie in het Papiament **„Compa Nanzi cu e Macamba"**, een onderwerp, zo typisch Curaçaos en in een taal, die de jeugdige spelers zo goed ligt, dat het succes wel verzekerd was. Toch werd naast deze voordelen het blijspelletje, dat de jongens zelf op zeer verdienstelijke wijze geschreven hadden, op sappige wijze door allen gespeeld. Speciaal George Scharbaai als Nanzi bracht de zaal ontelbare malen aan het daveren.

Als intermezzo zong Voortrekker Oswaldo Specht aan de piano begeleid door Stanley de Castro: „Clavel del Aire" en „Beautiful Dreamer". Een sonore bariton, die veel voor de toekomst belooft.

Het tweede gedeelte werd geopend door Oswaldo Specht, die wederom twee canciones naar voren bracht.

Met een blijspel in het Nederlands **„Het sprookje van de duivel met de drie gouden haren"**, door Wim Snitker bewerkt naar het bekende sprookje van Grimm, werd deze goed geslaagde avond besloten.

Een ieder, die van een sappig Papiaments toneelstukje houdt en eens hartelijk wil lachen, raden wij aan de voorstellingen van Zondag of Woensdag as. niet te missen.

Zullen W.-Duitsland en Japan in de toekomst weer gaan dumpen?

De volgende maand zal er een conferentie in Genève gehouden worden inzake de Algemene Overeenkomst voor Tarieven en Handel (GATT). Voor het publiek is deze conferentie een gebeurtenis, waarbij zal moeten worden beslist of Japan en daarna ook Duitsland zullen worden vrijgelaten, om Britse goederen na te bootsen en te dumpen op de wereldmarkten. Deze kortzichtige, onjuiste en simplistische opvatting is voornamelijk te wijten aan een belangrijk gedeelte van de Britse pers, namelijk de bladen van Lord Beaverbrook. Deze pers pleit voortdurend op min of meer onverantwoordelijke wijze voor meer en omvangrijkere preferentiële meestbegunstigde douanetarieven voor de ledenlanden van het Gemenebest, zonder zich te bekommeren om de andere onmisbare handel van Engeland en zijn imperium met de rest van de wereld.

Weinig mensen geven zich rekenschap, dat de G.A.T.T., die nu zeven jaar bestaat, tot doel heeft om met het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank de wereldhandel te regelen en te bevorderen. Bretton Woods had gewild, dat het International Trade Organisation Charter, dat in Havana in 1948 werd aanvaard, de wereldhandel zou beheersen. Helaas heeft slechts één land, namelijk Siberië, zonder enig voorbehoud, het Havana Charter geratificeerd; Australië heeft het ook wel geratificeerd, maar onder voorwaarde, dat Engeland en Amerika hetzelfde zouden doen, terwijl de Zweedse regering, ofschoon er toe gemachtigd door het parlement, er nooit toe is overgegaan.

Dit falen heeft geleid tot de creatie van de G.A.T.T. en het is geenzins algemeen bekend, dat de G.A.T.T. tariefbepalingen omvat voor meer dan 55.000 handelsartikelen. Vier en dertig landen zijn er bij aangesloten en zij zullen zeer veel problemen het hoofd moeten bieden op hun komende vergadering. Vele tegensrijdige meningen zullen zich in Genève kenbaar maken.

B.v. de niet-ontwikkelde landen, die niet geheel bereid zijn het toepassen van discriminatie achterwege te laten, noch invoerbeperkingen geheel af te schaffen, omdat hun recente industrialisatie-inspanningen nog kwetsbaar zijn. In dit opzicht kan een oplossing worden gevonden door een tweeledig systeem in te voeren, waarbij de reeds geïndustrialiseerde landen en de niet-ontwikkelde landen twee aparte groepen zouden vormen met verschillende regelen en verplichtingen.

Dan is er het probleem van Japans toetreding tot volledig lidmaatschap van de G.A.T.T., hetgeen de V.S. wensen, om zodoende te voorkomen dat het met China handel drijft en om te voorkomen, dat zich sociale moeilijkheden voordoen. Amerika is reeds bereid om zelf concessies te doen op het gebied van douanerechten indien andere landen concessies doen ten gunste van Japan.

Een nog belangrijker probleem is het begrijpelijke ongeduld van Amerika bij het constateren van het voortdurende uitstel bij de instelling van de convertibiliteit en bij het afschaffen van discriminatie ten aanzien van dollargoederen. Er is reeds een sterke stroming in Amerika tegen het voortzetten van de Amerikaanse deelname aan het systeem van de meest begunstigde natie clausule. Deze houding is volkomen gerechtigd van Amerikaans standpunt gezien, maar de landen, die op het ogenblik discriminerende maatregelen toepassen tegen Amerikaanse goederen kunnen met evenveel recht aanvoeren, dat, afgezien van de douanerechten op zichzelf, de Amerikaanse tarieven te allen tijde onvoorzienbaar zijn omdat zij worden verhoogd zodra een buitenlandse industrie met succes op de Amerikaanse markt goederen kan plaatsen.

De algemene vrees in de landen met zachte deviezen is, dat indien zij de convertibiliteit zouden aanvaarden en hun dicriminerende maatregelen lieten varen, hun dollaroverschot elk ogenblik zou kunnen worden verstoord door deze plotselinge veranderingen in de Amerikaanse tarieven.

In Europa zelf is er bovendien sterke ontevredenheid bij de Benelux en de Scandinavische landen tengevolge van de hoge douanerechten geheven op hun goederen in Engeland, Frankrijk Italië en West-Duitsland. Sommige belangrijke concessies zullen moeten worden gedaan indien de G.A.T.T. zal willen blijven voortbestaan!

Tot besluit van deze beschouwing omtrent de vooruitzichten van de conferentie te Genève kan men vaststellen, dat de verantwoordelijkheid voor het behoud en het verder welslagen van de G.A.T.T. op de eerste plaats af zal hangen van de Verenigde Staten en daarna van Engeland. Deze luiden zullen gezamenlijk moeten komen tot een politiek, waarmede de belangen van alle andere deelnemende landen gediend zullen zijn.

Museum-directeur slaat bezoeker tegen de vlakte

Londen. — De directeur van de beroemde Tate Gallery in Londen, Sir John Rothenstein, heeft de Australische kunstverzamelaar Cooper vandaag tegen de grond geslagen, omdat deze hem van zaal tot zaal volgde met opmerkingen, die hem niet bevielen, tijdens een rondgang met 500 gasten over een Diaghilef-tentoonstelling in zijn museum. Onder anderen de filmster Ingrid Bergmann en de echtgenote van de Franse ambassadeur waren er getuige van, hoe Cooper na de klap duizelig over de vloer kroop op zoek naar zijn bril. Cooper zei later, dat hij niet van plan is een aanklacht tegen Sir John in te dienen.

Japan vindt Engeland te toegevend

Tokio. — Het onafhankelijke Japanse blad „Asahi Sjimboen" heeft gemeld, dat premier Josjida in een exclusief interview met een correspondent van dat blad heeft verklaard, dat Groot-Britannië „te toegevend en schuchter" ten aanzien van communistische China is geweest.

Josjida, die uit Groot-Britannië naar de Verenigde Staten vertrok, deelde de correspondent kort voor zijn inscheping op de „Queen Mary" mede, dat hij minister Eden van dit standpunt op de hoogte had gebracht. De Britse politiek in het Verre Oosten was een „vergissing" geweest, waardoor de huidige vraagstukken waren ontstaan, aldus Josjida.

De Japanse premier, die weleens de „grootste vriend van de Verenigde Staten in Japan" wordt genoemd, had ook felle critiek op Amerika. „De Verenigde Staten hebben Japan tot een machteloze natie gemaakt", zo zei hij.

Hij reisde dan ook naar de Verenigde Staten „om geld te vragen", zo voegde hij er schertsend hieraan toe, aldus de correspondent van de „Asahi Sjimboen".

Surinaamse Indonesiers krijgen Nederlanderschap

's Gravenhage. — Het Nederlandse Staatsblad bevatte reeds het besluit van het toekennen van het Nederlanderschap aan Indonesiers in Suriname. Het ontwerp werd op 7 October ingediend bij de Tweede Kamer, zodat het in drie weken werd afgehandeld. Het besluit bepaalt o.a., dat de wet in werking treedt met ingang van een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip. Bij algemene maatregel van bestuur zal worden bepaald na welke datum geen verzoeken meer in behandeling zullen worden genomen. De verlening van het Nederlanderschap strekt zich ook uit tot de echtgenote en minderjarige kinderen van de verzoekers.

Bruidjes in Wenen

Wenen. — Eergisteren en gisteren had er in het Weense stadhuis een reusachtige bruiloftsontvangst plaats. Op die beide dagen recipieerden hier namelijk maar liefst negenhonderd Weense echtparen, die alle dit jaar hun gouden bruiloft gevierd hebben of dit nog zullen doen.

Moderne Shell tanker

Zelfs een zwembad

Rotterdam. — Na een geslaagde technische proeftocht is dezer dagen het enkelschroef stoomturbinetankschip „Westertoren" gebouwd door de Rotterdamsche Droogdok Mij. N.V. voor de NV Nederlandse Tank- en Paketvaast Mij. te Amsterdam, officieel overgedragen.

Dit tankschip is geheel gelijk aan de voor de Koninklijke Shell groep in aanbouw zijnde rij „General purpose tankers", waarvan de bouw geschiedt onder toezicht van de technische dienst van de NV Petroleum Maatschappij „La Corona".

De hoofdafmetingen van het schip zijn: lengte over alles 169.38 meter, breedte 21.11 meter en holte tot bovendek 11.88 meter; het meet bruto 12.117 reg. ton. Tot de voortstuwingsinrichting — de „Westertoren" heeft een snelheid van 14.5 mijl — behoren twee Foster-Wheeler type waterpijpketels door de R.D.M. vervaardigd die stoom onder een druk van 35 kg cm2 en een temperatuur van 425 graden c leveren voor de hoofdturbines, hulpwerktuigen enz.. Het verwerken van de lading geschiedt door verticale centrifugaalpompen, elk met een capaciteit van 400 ton per uur.

De nautische dienst aan boord beschikt over een gyrokompasinstallatie, die ingericht is voor het automatisch sturen; een radarinstallatie; een echolood en een moderne radiozend- en ontvanginstallatie, ook voor telefonie.

Ten dienste van de gehele bemanning is er gelegenheid tot zwemmen in een in het koelkastdek, achter de schoorsteen, betegeld zwembad.

Australie en de havenarbeiders

Aanwerving buiten de vakbond

Canberra. — Harold Holt, de Australische minister van arbeid, heeft bij het Huis van Afgevaardigden een wetsontwerp ingediend, volgens hetwelk het recht om havenarbeiders aan te nemen wordt onttrokken aan de vakbonden en in handen gelegd van de werkgevers, dit ondanks een proteststaking van 26.000 havenarbeiders, waardoor het werk in de Australische havens is lam gelegd. Hij betoogde, dat de regering van oordeel is, dat het monopolie van de vakbeweging voor de werving van havenarbeiders, welk recht in 1947 door de toenmalige Labour-regering werd verleend, een mislukking is gebleken. Holt noemde de proteststaking een „aanmatigende" poging der havenarbeiders om de regering te beletten het aanwervingssysteem te herzien.

Prins Charles „te jong" voor boksles

Londen. — Een woordvoerder van Buckingham Palace heeft medegedeeld, dat de kleine Prins Charles beslist te jong is om nu reeds bokslessen te volgen, maar hij voegde hier aan toe: „Wie weet, wat er over twee of drie jaar gebeurt". De woordvoerder wees erop, dat prins Charles 14 November pas zes jaar wordt.

In het begin van deze maand deed het gerucht de ronde, dat de kleine prins bokslessen zou krijgen en dat zijn sparring partner het zesjarige zoontje van de tweede secretaris van de Amerikaanse ambassade, Peter Rutter, zou worden. De woordvoerder van Buckingham Palace ontkende echter, dat men dergelijke plannen heeft overwogen.

Vier avonden televisie

's Gravenhage. — Omdat haar nieuwe televisie-studio te Bussum binnenkort gereed komt, heeft de Nederlandse Televisie- stichting aan de Nederlandse regering om verruiming van haar zendtijd verzocht. Het ministerie van onderwijs, kunsten en wetenschappen heeft zich met dit voorstel verenigd en besliste, dat van 1 Januari af vier avonden per week zal worden uitgezonden. Daarenboven kunnen programma's van buitenlandse zenders worden overgenomen.

Het bezoek van Haile Selassie aan Nederland

Den Haag. — Keizer Haile Selassie, die een bezoek van enkele dagen aan Nederland brengt, bezocht Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. Te Kinderdijk woonde hij de tewaterlating van een voor Ethiopië bestemd schip. H.M. de Koningin benoemde hem tot ridder in het grootkruis van de Militaire Willemsorde wegens de heldhaftige strijd van zijn land, waarbij Zijne Majesteit persoonlijk en op bezielende wijze zijn volk leidde en in ballingschap bleef doorstrijden voor vrijheid en recht.

Gisteren vond een grootse galareceptie in de Ridderzaal plaats waar een sobere maar smaakvolle versiering van herfstbloemen in de Ethiopische kleuren was aangebracht. Er waren 700 gasten bijeen op uitnodiging van de Raad van ministers. Het strijkensemble van de Kon. Marine verzorgde de muziek in het tijdvak, dat de autoriteiten wachtten op de komst van het Hoge gezelschap. De lichtkronen van schijnwerpers wierpen hun stralen op de prachtige gala-uniformen, de flonkerende medailles en andere onderscheidingstekenen en de kostbare avondtoiletten.

Dr Drees sprak in het Frans een welkomswoord, waarin hij herinnerde aan de banden van vriendschap tussen beide landen. In zijn landstaal antwoordde de keizer met een zachte stem. Het antwoord werd later in het Frans vertaald. Hij sprak de hoop in uit, dat de vriendschap tussen Nederland en Ethiopië bestendigd zal worden.

Indonesische ruwe olie naar Japan

Den Haag. — Een zegsman van de „California Texas Oil Company" (Caltex) heeft medegedeeld, dat de ruwe olie die zijn maatschappij wint in Midden-Sumatra, thans per schip naar Yokohama, Japan, gaat, om daar te worden geraffineerd. Een eerste hoeveelheid van 115.000 vaten is twee weken geleden scheep gegaan naar Japan. In de loop van de volgende maand zullen meer scheepsladingen volgen. De geraffineerde olie zal in Japan worden verkocht.

De Kroonprins gespaard?

Sir Anthony Eden

Tijdens een audiëntie, die niet langer dan tien minuten duurde, heeft koningin Elizabeth de Britse minister van buitenlandse zaken, Anthony Eden, opgenomen in de oudste en meest exclusieve ridderorde van Groot-Britannië, de Orde van de Kouseband. In meer dan één opzicht is dat een opmerkelijke gebeurtenis. Dat er nu in één Brits kabinet twee bewindslieden zetelen, die de Kouseband hebben ontvangen, voordat zij enige andere adellijke titel voerden, is al curieus genoeg. Sinds de dag, dat Eduard III, die zich toen ook juist koning van Frankrijk was gaan noemen, de Orde instelde, zijn in het geheel nog maar zeven „Commoners" met deze hoge onderscheiding begiftigd: Walpole, Grey, Balfour, Austen Chamberlain, Baldwin, Churchill en Eden. Sir Austen Chamberlain was de laatste minister van buitenlandse zaken, die ridder in de Orde van de Kouseband werd. Hij kreeg die onderscheiding kort na het sluiten van het Pact van Locarno in 1925, een overeenkomst, die elf jaar later door Duitsland zonder voorafgaande waarschuwing werd geschonden door de bezetting van het Rijnland.

Sir Anthony Edens carrière behoeft in genen dele onder te doen voor die van Sir Austin. De conferentie van Genève, waardoor een eind werd gemaakt aan de Indo-Chinese oorlog, de oplossing van het Perzische oliegeschil, de kwestie van het Suez-kanaal en het vraagstuk-Triëst, alsmede de uitermate belangrijke conferenties van Londen en Parijs uit het allernaaste verleden, hebben grotelijks bijgedragen tot verhoging van zijn prestige, dat toch als niet gering was. Eden en Churchill zijn zonder enige twijfel de meest ervaren beoefenaars van de internationale politiek, die thans in leven zijn. Natuurlijk reikt de ervaring van Sir Winston nog verder in het verleden terug dan die van Sir Anthony, maar zo op het eerste gezicht is er geen tweede figuur, die de internationale standing van de Britse minister van buitenlandse zaken evenaart.

Tal van politieke waarnemers menen, dat Sir Anthony Edens positie als opvolger van Sir Winston nu steviger is dan ooit. Koningin Elizabeth heeft als het ware haar fiat gegeven aan de persoon van Eden als de nieuwe „leider van Harer Majesteits regering". Alleen, de tegenwoordige leider schijnt voorlopig het veld nog niet te ruimen. Tijdens het conservatieve partijcongres, dat enkele weken geleden in Blackpool is gehouden, verscheen in een Engels blad een caricatuur, waarop men Churchill op een uitgelaten wijze naar het partijcongres van 1975 zag huppelen. Achter hem werd een oude heer in een invalidenwagentje voortgeduwd. Die oude heer was Eden en twee oude dames fluisterden elkaar toe, dat zij zich Eden nog uit hun meisjesjaren herinnerden als Churchills kroonprins. Deze caricatuur was misschien een boosaardige zinspeling op de tragische manier, waarop de vooruitzichten van een andere „troonpretendent", Lord Churzon, door de loop van de geschiedenis de bodem werd ingeslagen. De geschiedenis herhaalt zich, gelijk bekend, nooit. En er is daarom menselijkerwijs gesproken ook geen enkele reden om aan te nemen, dat de verlening van de Kouseband het laatste hoogtepunt is in de carrière van Sir Anthony.

Maar er is nog wel iets anders, dat de overweging waard is. In één kabinet zitten twee dragers van de Kouseband en zij hebben zonder twijfel dit gemeen, dat hun grootste verdiensten liggen op het gebied van de buitenlandse politiek. In het geval van Sir Anthony moet men wellicht zeggen, dat zijn verdiensten vrijwel uitsluitend op dat gebied liggen. Ook Churchill heeft altijd een grote voorkeur voor de buitenlandse politiek aan de dag gelegd, maar hij heeft, met wisselend succes, ook nog andere departementen beheerd. En een van de voornaamste bestanddelen van zijn politiek vermogen is Churchills robuuste welsprekendheid, verrijkt en verruimd door een lange ervaring. Waar zijn kennis eventueel tekort schiet, helpen enkele saillante zinswendingen hem over het dode punt. Met Eden ligt de zaak wel wat anders. Zijn uitstapjes op het gebied van de binnenlandse politiek dateren uit de jaren twintig en niemand herinnert ze zich als brillante successen. Politieke tegenstanders zijn nog altijd geneigd Sir Anthony te vragen, of hij er al in geslaagd is de juiste weg te vinden naar de „democratie van het bezit", die hij destijds aanprees. Niet voor niets hebben politieke waarnemers vóór de jongste kabinetswijziging gemeend, dat Sir Anthony het „Foreign Office" zou verlaten om zich op het premierschap „voor te bereiden". Misschien heeft Churchill zijn jongere volgeling niet de ramp willen aandoen om hem met het premierschap te belasten in een periode van zo grote spanningen op sociaal en politiek terrein op het Britse thuisfront.

Eilandgebied Curacao

Namens het Bestuurscollege en in opdracht van de Landsregering zal op 25 November 1954 des voormiddags om 11.15 uur op het kantoor van de Dienst van Openbare Werken op Parera in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek No. 233:

HET BOUWEN VAN EEN KANTOORGEBOUW T.B.V DE LANDS-SECRETARIE IN HET FORT AMSTERDAM.

De inschrijvingsbiljetten op genoemde datum uiterlijk 11.00 uur v.m. op het Bestuurskantoor, Bargestraat 63, te deponeren in een speciaal daarvoor bestemde bus.

Bestek en tekeningen zijn van 8 November 1954 af te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van ƒ 15.— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering ten Bestuurskantore der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding ƒ 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,

H. DE KIEWIT.

GREEP UIT DE AETHER

CURCM (416.6 m.)

17.30 Uitzending voor de oudere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleaños Feliz.
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan....
19.00 Boletin di noticia.
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 De stem van Amerika
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Antilliaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerd muziek,
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Muziek
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Nieuws
19.15 Programma van Marconiphone Sales & Service
19.30 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Programma van Oranjestad Bazaar
20.45 Peticiones
21.15 Katholieke Uitzending
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Advertentie-programma,
17.30 Piano-muziek
17.45 Populaire melodieën.
18.00 Bijbels onderwerp
18.15 Piano-jazz
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending
20.00 Advertenties
20.10 V. &. V. programma
20.20 Advertenties
20.30 Dansmuziek
20.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 „Het schip van de week"
19.00 Nieuws.
19.17 Songs en Chansons.
19.29 Reportage
19.40 Met de microfoon naar...."
19.57 Buitenlands weekoverzicht,
20.09 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht
20.20 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel 3209

Personeel Afdeling:
W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844, Hotel Negropont
B. g. g. nadere inl. M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E.A. Wegman, Parallelweg No. 7, J. D. tel. 4446

Geneeskundige Dienst:
Van 6 Nov. 12.30 t.m. 8 Nov. 07.00 Dr. Lavalette, tel. 4494
b. g. g. tel 2409.

C.S.M.

Rederij:
F. R. van Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 G. H. van Leeuwen 2054.

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel. 2932

THEATER ASIENTO:
„The Window".
Geen kinderen beneden 16 j.

WEEKENDWACHT SUFFISANT
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A.J.A. Melfor kunnen worden opgebeld onder No. 0—3142.
b.g.g. nadere inlichtingen tel. N. 2400